

Газету
нагороджено
призом АСКУ
"За вагомий внесок
у розвиток виду спорту"

Український

ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Вівторок, 27 травня 2008 року • № 57 (2009) • Ціна вільна

ФІАСКО НА ВСІХ ФРОНТАХ

Нинішній уїк-енд для трьох наших збірних — національної, молодіжної та U-19 пройшов з великим знаком „мінус”. На всіх фронтах українці зазнали невдач та поразок.

Націоналка у першому з двох, запланованих на кінець сезону, контрольних матчів поступилася в гостях команді Нідерландів з розгромним рахунком 0:3.

Перед матчем з Голландією наставник нашої збірної Олексій Михайличенко кинув: мовляв, цей матч покаже, чого ми насправді варті. Показав...

Стрибнути у Роттердамі вище ані власної голови, ані голови суперника українці не змогли. Упродовж першого тайму господарі двічі розписалися у воротах В'ячеслава Кернозенка, а після перерви довершили справу, на що гості відповіли єдиним "пострілом" у рамку Сергія Кравченка та небезпечною атакою за участю Євгена Селезньова. Решту ігрового часу підопічні Олексія Михайличенка провели, руйнуючи наступальні дії команди Марко Ван Бастена.

Молодіжна збірна України провела у Вільгельмсгафені товариський поєдинок проти однолітків з Німеччини. На жаль, підопічні Володимира Мунтяна не витримали натиску сильної німецької команди і в результаті зазнали відчутної поразки з рахунком 0:4.

А юніорська збірна України хоч і здобула свою першу перемогу у відбірному еліт-раунді Євро-2008 (U-19) (підопічні Олександра Лисенка в рамках кваліфікаційного турніру в 7-й групі, який проходить у Вірменії, обіграли господарів — 1:0), все ж не гарантували собі вихід до фінальної стадії.

Див. 2 — 3 стор.

Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.com

Передплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на липень — до 10 червня.

ВІДПУСКНІ ПО-ГОЛЛАНДСЬКИ

ПЕРШИЙ ЕКЗАМЕН ВІД ПО-СПРАВЖНЬОМУ СИЛЬНОЇ КОМАНДИ „СИНЬО-ЖОВТІ” НЕ ВИТРИМАЛИ

	ГОЛЛАНДІЯ	3	0	УКРАЇНА	
Стекеленбург Ойер Гейтінга (Булахруз, 62) Бома (Матийсен, 74) Ван Бронкорст (де Клер, 62) де Зеув (де Йонг, 74) Кюйт Енгелар Ван дер Ваарт (Ландзат, 79) Хунтелар Афелай (Бабель, 62)		1:0 Кюйт (23) 2:0 Хунтелар (38) 3:0 Бабель (63) 24 травня. Стадіон „Де Куйл”. 40 000 глядачів. 18 градусів		Кернозенко Єзерський (Гай, 46) Мандзюк Чигринський Несмачний Ярмаш Тимошук Назаренко (Кравченко, 75) Голайдо (Калиниченко, 46) Шевченко (Селезньов, 66) Воронін	
		Судді: К. Сірхетта М. Наварро Р. Зедер (усі — Швейцарія)			
				П'ятов Русол Кучер Шевчук Гоменюк Гладкий	
Марко ван БАСТЕН				Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО	

Прийнято вважати, що контрольні матчі потрібні швидше не для вболівальників чи для покращення престижу клубу або країни, які команда представляє, а для самої команди і її тренерського штабу — аби отримати інформацію про футболістів, їхні можливості, функціональну готовність, зіграність. Поєдинок з голландцями можна розділити на дві частини — та, що для глядачів, і та, яка для фахівців. Стосовно першої — суцільне розчарування, стосовно другої — джерело для інформації, над чим потрібно працювати і можливість зробити висновки на майбутнє.

Якщо охарактеризувати гру нашої команди у цьому поєдинку — вона вийшла препоганою. Здавалося, що наша збірна потрапила у лещата якоїсь вбивчої машини, яка просто розтрощить її на друзки. Зі своєї половини поля наші гравці практично не виходили, удар у рамку воріт суперника вийшов аж на 84-й хвилині, а голевий момент і взагалі на останніх хвилинах матчу.

Слова наставника „синьо-жовтих” виявилися пророчими — у передчутті баталій Євро-2008 голландці вдома діяли самовіддано і з величезною моти-

вацією. Чого бракувало нашій команді. А ось у цьому плані вже є питання до тренерського штабу головної команди нашої країни, адже хто, як не головний тренер, повинен надихати своїх підопічних на успіхи.

Якщо ж Михайличенко намагався достукатися до умів та сердець своїх підлеглих, даючи настанови, що у таких матчах закладається фундамент готовності до кваліфікації ЧС-2010, то гравці виявилися недалекоглядними. З мотивацією у нашої команди було не дуже. А важкий сезон і втрати, на які скаржився перед матчем Олексій Михайличенко, — фактори, без сумніву, важливі, але чи визначальні? У гравців збірної Голландії ті ж самі умови — грає ж практично уся Європа за системою „осінь-весна”. Справа, напевно, в іншому — наші хлопці подумки були уже у відпустці. Ось і залишилися на полі, швидше, їхні тіні.

Що стосується загальної картини стану нашої команди на сьогоднішній день, то провести поєдинок команда на одному рівні від дзвінка до дзвінка не може — функціональної готовності не вистачає. Та й конструктивізм у діях команди по-

ки що з'являється лише момен-тами, виникає нечасто, триває недовго. Якщо перший шквал атак наші гравці ще відбили, то

після двадцятої хвилини ляпи в обороні почали виникати один за одним. Власне, саме через прикрі помилки наших захисних редутів Куйт і Хунтелар і відзначилися по голу. На жаль, були відрізки часу, коли голландці витворяли у штрафному майданчику українців усе, що хотіли. Не клеїлося у нашої команди і у наступальних діях. Великий брак у передачах, майже повне непорозуміння у взаємодії між партнерами, такою аурою оповитий виступ нашої команди на домашній арені „Фейєноорда”. Та добре, що така картина є зараз, а не на старті кваліфікації. Колись з поразок розпочинав і Олег Блохін, а потім як вистрілив! Все ж, і від такої м'ясорубки є свої позитиви. Повернувся на пост №1 В'ячеслав Кернозенко, який, не дивлячись на рахунок, провів зустріч непогано. Нюхнули першого пороку баталій за збірну Григорій Ярмаш, Сергій Кравченко та Євген Селезньов (форвард „Арсеналу” міг навіть на останніх хвилинах забити гол престижу, однак м'яч,

після його удару з розвороту, просвистів поруч зі стійкою). Як для дебюту, усі троє запам'яталися і непоступливістю, і сміливістю. Для таких ветеранів, як Андрій Воронін, Максим Калиниченко та Андрій Шевченко, у яких останнім часом було в клубах замало практики, — це як відрада. Останньому і взагалі райська насолода, якщо враховувати, що просидів Андрій на лаві запасних до останньої секунди вже минулого футбольного сезону.

Попереду останній матч весняного підготовчого циклу — зі збіркою Швеції. У ньому не зіграють одразу кілька ветеранів — Шевченко, Тимошук та Калиниченко. А отже, не виключено, що знову буде дана дорога молодим.

Хоча шведи й не голландці, але теж погоду у Європі роблять. Залишається сподіватися, що до спарингу з ними дірки у грі нашої команди будуть залатані, а пробіли — заповнені.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

Післямова

Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО,
головний тренер
збірної України:

— Результат сьогоднішнього матчу, звичайно, дуже неприємний. Це цілком природно. Але і сказати, що ми не заслужили на такий підсумок, теж язык якось не повертається. Напевно, сьогодні все було по ділу. Але такі матчі нам потрібні.

Чому так сьогодні склалася гра? Перш за все, ми дуже сильно програли в мотивації. Від цього все і виходило — і тактичні аспекти, і психологічні. Звичайно, на грі і результаті позначилися і та обставина, що у багатьох наших футболістів замало ігрової практики. Це відчувалося з перших хвилин матчу — браку було дуже багато. При цьому, я не можу сказати, що голландці чимось здивували. Вони досить тривалий час грають саме в такому стилі: довго контролюючи м'яч, міняють напрям атаки, і за рахунок цього шукають проломи в обороні суперника.

На жаль, сьогодні такі проломи ми самі підносили господарям поля. А найголовніше, що ми так і не зуміли налагодити контргру. Особливо це стосується першого тайму. А захищатися 45 хвилин — це дуже важко, і в цьому випадку помилки в обороні практично неминучі і природні. Але я повторюся: і такі ігри

нам потрібні. Ми оцінили сьогодні і команду, і кожного гравця окремо, побачили можливості кожного на сьогоднішній день.

Не у виправдання поразки скажу, що сьогодні ми, все-таки, були в нерівних умовах з нашим суперником: ми апріорі програвали голландцям в мотивації, концентрації, налаштуванні. Як не прагнули донести до хлопців важливість настрою, на нашій грі, все-таки, позначився відбиток кінця сезону і початку відпустки. На жаль, ми отримали те, що отримали. Але нічого страшного в цьому немає: товариські матчі для того і проводяться, щоб не тільки награвати якісь тактичні схеми, але і для того, щоб побачити, які проблеми є у команди.

— Той факт, що Голайдо і Ярмаш з'явилися сьогодні в стартовому складі, говорить про те, що з новачків, перш за все, ці виконавці найбільш близькі до того, щоб стати гравцями основи?

— Я б не говорив так однозначно і не заціклювався б на причинах потрапляння тих чи інших гравців в стартовий склад окремо взятого матчу. Ми шукаємо для збірної гравців і прагнемо надавати їм можливість пограти. А на якому ще рівні перевіряти, як не на цьому — в матчах з такими серйозними суперниками, як збірна Голландії? Інформації про те, як хлопці виглядають у матчах за свої клуби — недостатньо, важливо бачити, як вони виглядають в поєдинках саме за збірну. Крім того, низка гравців із основної обійми збірної зараз травмовані, і тому ми просто вимушені були привертати молодь. Отже, наш склад в сьогоднішньому матчі обумовлений відразу кількома причинами і проблемами.

U-19

Із поразки почала виступ у відбірному еліт-раунді Євро-2008 (U-19) юніорська збірна України. У середу, 22 травня, підопічні Олександра Лисенка в рамках кваліфікаційного турніру в 7-й групі, який проходить у Вірменії, поступилися іспанським одноліткам — 1:3.

За словами Олександра Лисенка, план на гру був обраний правильно, втім додержуватися його наші хлопці спромоглися лише перші 20-25 хвилин. Наставник зазначив, що іспанці грамотно скористалися позиційними помилками української оборони і перемогли цілком закономірно. Ця поразка значно ускладнює турнірне становище «синьо-жовтих», адже до фінального турніру потрапить лише переможець групи.

Іспанія — Україна — 3:1.

Україна: Кичак, Сагайдак (Ковальов, 76), Довгий, Петров, Микицей, Білий, Степаненко, Мартинюк (Кравець, 46), Політило, Зозуля (Сворах, 67), Ярмоленко.

Голи: Еміліо Нсуе (21), Аарон Нігуес (65), Еміліо Нсуе (90) — Ярмоленко (17, з пенальті).

У суботу, 24 травня, підопічні Олександра Лисенка, в рамках кваліфікаційного турніру, здобули свою першу перемогу у відбірному еліт-раунді Євро-2008, обігравши господарів — 1:0.

Ще до матчу було зрозуміло, що для обох збірних поєдинок другого туру не буде легкою

прогулянкою. В Абовяні, де проходила зустріч, була спекотна погода — навіть у тіні стов-

пчик термометра показував 30 градусів за Цельсієм. Ускладнювало ситуацію і те, що супер-

никам потрібно було діяти в умовах високогір'я. Зазначимо також, що в українців через

НАДІЇ ВТРАЧЕНО

дискваліфікацію поточну гру пропускав півзахисник Ярослав Мартинюк.

Від початку поєдинку наша команда стала керувати розвитком подій, повністю заволодівши ініціативою на полі. Проте до середини першого тайму ворота вірменів залишалися недоторканими. Забити підопічним Олександром Лисенком допоміг захисник опонентів. Після удару Артема Кравця м'яч зрикошетив повз голкіпера — 1:0. «Синьо-жовті» і далі продовжували активно атакувати, але свої численні моменти змарнували.

В іншій зустрічі 7-ї групи іспанці розгромили турецьких однолітків — 3:0 і, маючи стовідсотковий результат після двох турів, гарантували собі вихід до фінального стадію Євро-2008. В останньому матчі, який відбується у вівторок, 27 травня, в Єревані «синьо-жовті» зустрінуться з командою Туреччини. Утім, цей поєдинок уже нічого не вирішуватиме.

Україна — Вірменія — 1:0.

Україна: Сидоренко, Довгий, Пінчук, Політило (Ярмоленко, 55), Кравець, Зозуля (Коншин, 74), Степаненко, Микицей, Білий (Сворах, 65), Ковальов, Петров.

Гол: Бегларян (22, у своїй ворота).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Іспанія	2	2	0	0	6-1	6
2. Україна	2	1	0	1	2-3	3
3. Туреччина	2	1	0	1	2-4	3
4. Вірменія	2	0	0	2	1-3	0

ГІРКИЙ УРОК

U-21

Німеччина — Україна — 4:0.

Німеччина: Нойер, Бек, Аого (Білер, 71), Хеннінгс (Халфар, 46), Хеллер, Хант, Хуммелс, Юзбек, Розенталь (Бунгерт, 60), Чедіра, Хюведес.

Україна: Каніболоцький, Григорик, Селін, Вовкодав, М. Пашаєв, Курилов (Чеснаков, 60), Морозюк, Льопа (Антипов, 72), Лисенко, Гурський, Макаренко (Жеребцов, 64).

Голи: Аого (68), Чедіра (77), Хеллер (79), Халфар (87).

Молодіжна збірна України провела у Вільгельмсафені товариський поєдинок проти однолітків з Німеччини. На жаль, підопічні Володимира Мунтяна не витримали натиску сильної німецької команди і в підсумку зазнали нищівної поразки.

Контрольна гра між німцями, які нині перебувають у лідерах своєї кваліфікаційної групи до Євро-2009 (U-21), та нашою молодіжною збіркою викликала чималий інтерес місцевих вболівальників. Про це свідчить той факт, що на трибунах стадіону,

які вміщують біля трьох з половиною тисяч глядачів, не було жодного порожнього місця. Отже, суперник відчував неабияку підтримку публіки, а наші хлопці, навпаки, зіштовхнулися із додатковим випробуванням.

Із самого початку гри господарі, які були в середньому на два роки старші за українців, заво-

НЕОФІЦІЙНИЙ ЧЕМПІОНАТ ЄВРОПИ СЕРЕД БУДІВЕЛЬНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ, ПРИСВЯЧЕНИЙ ЄВРО-2012, ПАМ'ЯТІ МСМК АНАТОЛІЯ ПУЗАЧА

**5, 6, 7, 8 червня
2008 року
з 9 до 19 години**

ФУТБОЛ

**НТК ім. В. М. Банникова
(Верхнє поле НСК «Олімпійський»)
Київ, Лабораторний провулок, 7-А**

Учасники:

Ексклюзивний партнер

Торговий партнер турніру:

Партнери турніру:

Медіа-партнери турніру:

Організатори турніру:

Національне агентство з питань підготовки та проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу

лоділи ініціативою. «Синьо-жовті» здебільшого захищались, іноді проводячи рідкі, але доволі гострі контратаки. Та все ж, героєм першого тайму можна назвати нашого голкіпера Антона Каніболоцького, який бездоганно справлявся з усіма ударами суперника. Багато в чому саме завдяки йому на перерву команди пішли за нульового рахунку.

З початком другої половини ситуація на полі дещо вирівнялася. Гості заграли потужніше

та частіше стали турбувати воротаря німців. Однак прискорення темпу на початку тайму далось ззнаки наприкінці зустрічі. Розпочалося все на 68-й хвилині з гола Аого Денніса після подачі кутового. Не встигли українці оговтатися, як в їхніх воротах побувало ще два м'ячі. Наші хлопці мали шанс скоротити відставання, але капітан команди Максим Пашаєв влучив у поперечину. Натомість німці відзначилися вчетверте, оформивши впевнену перемогу.

ЛИШЕ ГОРДИЙ БУРЕВІСНИК...

Після доволі напруженого сезону, так незвично відчувати міжсезонне затишшя! Змагання не йдуть, інтрига не плететься, перемоги не святкують, рани не зализують...

ЗНАЙДІТЬ ДОМІВКУ „АРСЕНАЛУ“!

Завершився не просто чемпіонат, завершився останній сезон діяльності Професіональної футбольної ліги України в елітному дивізіоні. Новий сезон – нові починання. Під прапорами чогось нового, ще невідомого, під назвою – Прем'єр-ліга. Яким буде новий футбольний рік? Поки що невідомо, поки що все тихо. Ось це затишшя і лякає. Можливі два варіанти – буря або ж повний штиль, і зів'яли вітрила футбольних подій. Принаймні, революцією поки що і не пахне. Швидше навпаки – передумови до протилежного: може зникнути з футбольної карти України другий столичний клуб вищої ліги – „Арсенал“, президент якого Вадим Рабинович, до речі, є одним із активних діячів щойно створеної Прем'єр-ліги. Більше того, на сьогодні виконуючим обов'язки голови УПЛ. Офіційний сайт київського клубу вже поширив інформацію про лист Федерації футболу України, у якому говориться, що „відсутність стадіону унеможливорює допуск ФК „Арсенал“ до змагань“. Президент „Арсеналу“, у свою чергу, повідомив, що вже втомився від подібних розмов. І додав: „Якщо футбольний клуб потрібний лише одному мені, то я вже точно постараюся без нього обійтися“.

У арсенальців спочатку було два варіанти – стадіон ЦСКА і поле тренувального комплексу ім. Банникова. „Армійський стадіон теоретично можна підготувати, але нам, мабуть, не дадуть цього зробити. Ми зверталися з цього приводу у відповідні органи, але відповіді не надійшло – поле на цій арені, напевно, призначено для вигулу собак, а не гри у футбол“, – зазначив Рабинович. Що стосується поля ім. Банникова, то, за словами Вадима Зіновійовича, Григорій Суркіс доручив ві-

це-президентові Федерації Борису Воскресенському розібратися в цьому питанні, але розв'яжеться воно, як мінімум, через рік. А там ще потрібно провести реконструкцію арени і збільшити її місткість до п'яти тисяч чоловік, – розповів президент „Арсеналу“. Щодо виступів команди на стадіонах інших міст, наприклад, Борисполя, то Вадим Рабинович виявився категоричним: „Арсенал“ – це київський клуб. Існувати він буде або в Києві, або ніде.

ЯРЕМЧЕНКО „КУВАТИМЕ“ МОЛОДЬ ДЛЯ „ШАХТАРЯ“

Де не де у цьому затишші вибухають підводні міни. Перший „вибух“ пролунав у Львові – після завершальної календарної гри з „Дніпром“ попросився з футболістами та керівництвом „зелено-білих“ головний тренер „Карпат“ Валерій Яремченко. Тренер та клуб вирішили не продовжувати контракт, який закінчувався разом

Новий керманич „Карпат“.

із 17-м чемпіонатом. Валерій Яремченко та Петро Димінський, як говориться у клубній заяві львів'ян, потисли один одному руки, подякували та побажали успіхів у подальшій роботі. Не зовсім прогнозований факт, але логічний. Повернувся Валерій Іванович на Батьківщину кувати молоді кадри для основи „Шахтаря“.

Довго тренерське крісло „Карпат“ порожнім не було – через чотири дні спортивний директор ФК „Карпати“ Юрій Дячук-Ставицький повідомив, що було досягнуто домовленості з новим головним тренером „зелено-білих“ Олегом Кононовим про підписання контракту. Українським вболівальникам білорус Олег Кононов, якому в березні виповнилося 42 роки, знайомий по роботі у тренерському штабі запорізького „Металурга“, який навесні 2004 року очолював його співвітчизник Анатолій Юревич. У тренерській біографії Олега Георгійовича – робота дитячим тренером в Ізраїлі, мінських клубах „Торпедо“ та „Локомотив“. Останнім місцем роботи Олега Кононова був тираспольський „Шериф“, в якому він виконував функції помічника головного тренера та старшого тренера. Разом із „Шерифом“ Кононов тричі ставав чемпіоном Молдови, по разі володарем Кубка та Суперкубка країни. І ще про кадрові зміни в „Карпатах“. 25-річний капітан команди Микола Іщенко, який у 2001-2008 роках відіграв за „зелено-білих“ 124 гри (5 голів), уклав особистий контракт з чемпіоном країни донецьким „Шахтарем“. Львівський та донецький клуби уклали трансферний контракт, згідно з яким 60% прав на футболіста віднині володітиме „Шахтар“. Це значить, що в разі подальшого продажу трансферних прав на гравця, „Карпати“ отримають 40% від грошової компенсації. Згідно контракту, ФК „Карпати“ за перехід центрального захисника отримає, як повідомляє прес-служба львівського клубу, п'ятнадцять мільйонів гривень. Натомість повернувся до Львова гравець збірної Украї-

ни та „Шахтаря“ 22-річний Богдан Шуст, який виступатиме у складі „зелено-білих“ на умовах річної оренди.

А БЕЗСОНОВ КОНСУЛЬТУВАТИМЕ

Не зовсім логічною виявилася „міна“ у Харкові. Головний тренер „горожан“ Володимир Безсонов звернувся до президента клубу Віталія Данилова з проханням про відставку. Подякувавши Безсонову за роботу, президент відставку прийняв. Варто зазначити, що Безсонов готовий консультувати команду, і „Харків“ не має наміру відмовлятися від допомоги досвідченого фахівця. Ім'я нового наставника дізнаємося після виходу команди з відпустки. А ось у Дніпропетровську вибуху тренерської відставки змогли запобігти. Після матчу з „Карпатами“ головний тренер „Дніпра“ Олег Протасов зізнався, що готовий залишити команду, про що по-

відомив керівництво клубу. За словами того ж Протасова, він зустрічався з керівництвом клубу і виявив бажання піти, але про це не хотіли навіть слухати. „Мене попросили заспокоїтися, розібратися в помилках і рухатися далі“, – заявив наставник дніпрян. Може, й правильно. Хоча і працює Олег Валерійович у „Дніпрі“ вже кілька років, але з оновленою командою – лише півроку. Може, й дніпряни діють, як у приказці – коней на переправі не міняють?

ІГОР СУРКІС ЗНАЙШОВ СВОЄ ЩАСТЯ

Не лише подіями у тренерському цеху живе український футбол у міжсезоння – почалися перші кадрові зміни і у світі гравців. Так, „Динамо“ поповнилося двома гравцями – легіонерами. Свій підпис під контрактом зі столичним клубом поставив экс-гравець київського „Арсеналу“, донецьких „Шахтаря“ та „Металурга“ Емануель Окодува. Контракт з нігерійцем підписано на чотири роки. Сума угоди не розголошується. Ще одним новачком команди став гравець хорватського „Динамо“ (Загреб) та збірної Хорватії Огнен Вукоевич. З новим клубом півзахисник уклав п'ятирічний контракт. Сам же президент „Динамо“ Ігор Суркіс вже встиг заявити, що цей трансфер його ошчасливив, і що такого гравця давно не вистачало „Динамо“.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

РИТОРИЧНА ЦІКАВІСТЬ: ЧОМУ 36 ДНІВ ЧЕКАЛИ?

Випадок у місті на Сумщині під час матчу „Нафтовик-Україна“ – „Динамо“ однозначно винесли в ряд надзвичайних. Явища безладу, бійки між фанівськими угрупованнями та конфлікти з правоохоронними органами набули тоді великих масштабів. Подію підхопили ЗМІ, резонанс пішов неабиякий. Президент ФФУ Григорій Суркіс заявив, що це сплановані акції, голова Комітету з питань стадіонів та безпеки проведення змагань Борис Воскресенський заявив, що таке свавілля потрібно карати проведенням матчів „Динамо“ без глядачів.

За справу взявся останній виконком ФФУ – рішення по Охтирці має прийняти КДК ФФУ і все тут! Бюро ПФЛ залишили, як кажуть, „не при делах“. Гнівні тиради звучали з боку окремих представників „Динамо“ на адресу ПФЛ, коли її керівництво лише висловило припущення про таке рішення, як зняття очок з ФК „Динамо“ за поведінку на стадіоні уболівальників його команди.

І ось КДК ФФУ вирішило: за погроми київських фанів в Охтирці і „Динамо“, і „Нафтовик“... оштрафувати – по 25 тисяч доларів з кожного. Таке рішення

голова Контрольно-дисциплінарного комітету Стефан Решко пояснив тим, що це перший в Україні випадок хуліганства на трибунах такого масштабу, а також тим, що у цьому інциденті винні обидва клуби. „Динамо“ через те, що не проконтролювало належним чином своїх організованих уболівальників, а „Нафтовик“ – за погане забезпечення порядку.

Та хоч це максимальний штраф з можливих, але, як на мене, – й він недостатній. Перше, чим можна й справді таким шляхом примусити клуби працювати над безпекою уболі-

вальників. По-друге, й так ПФЛ дорікають, що вона лише штрафи стягує...

Передбачалося, що „Динамо“ могли покарати дуже строго, аж до зняття очок чи проведення матчів за порожніх трибун. Однак, такий варіант, врешті-решт, відхилений. І ось тут виникає й справді багато питань: чому не застосовано жорсткіших санкцій? І чому взагалі рішення прийнято аж зараз, через 36 днів після події? Чому не одразу після інциденту? Бо йдеться про „Динамо“? Чи не тому, що на той час втрата очок „Динамо“ мог-

ла поставити хрест не лише на мріях про „золото“, а й взагалі на вихід до Ліги чемпіонів? І чому зараз, коли завершився сезон, мова не йде про покарання відсутністю на трибунах уболівальників – бо здобувати очки „Динамо“ важко за порожніх трибун? І ще – цікаво, яке б рішення прийняв Дисциплінарний орган ФФУ, якби схожа ситуація в Охтирці виникла би, наприклад, з алчевською „Сталлю“ чи донецьким „Металургом“? Цікаво б знати...

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

Знайомство зблизька

Мар'ян МАРКОВИЧ:

З МАТЕМАТИКИ БУЛИ ЛИШЕ ОДИНИЦІ

До переходу в "Динамо", Мар'ян Маркович часто перетинався на футбольному полі з українськими командами. Можна сказати, що він пов'язаний з українським футболем вже досить давно. У збірній Сербії і Чорногорії Мар'ян дебютував у поєдинку проти збірної України на міжнародному турнірі в Москві. Крім того, Маркович зіграв на турнірі пам'яті Валерія Лобановського в Києві проти поляків і був в захопленні від футбольної атмосфери в столиці України. У 2000 році у складі "Црвени Звезди" Мар'ян грав проти "Динамо" в кваліфікації Ліги чемпіонів. Через рік доля звела Марковича ще раз з Україною, на цей раз його "Црвени Звезди" протистояв київській ЦСКА у Кубку УЄФА. До "Динамо" він перейшов 2005 року, і за ці роки Мар'ян став своїм у київській команді.

гриз. Бажання навчатися не було. Жоден з предметів, навіть фізкультуру, я не полюбляв. З математики у кінці року в мене було п'ять одиниць.

— У Югославії тоді вивчали російську мову. Яка оцінка була з цього предмета?

— Тверда четвірка (сміється).

— А з історії?

— Не пригадую, а

що?

— Зараз перевіримо ваше знання історії сербського народу. Коли відбулася битва на Косовому полі і хто брав участь у ній?

— Турки воювали з Сербією, а битва ця відбулася у 1818-му. Ой, ні — у 1813 році.

— Ну на п'ятсот років помилилися. Дійсно османи воювали з сербами, але це відбулося у 1389 році.

— Ой!

— Не так давно Америка бомбила сербів. Ви не тримаєте зла на Сполучені Штати за вторгнення у вашу країну?

— Це неприємний період для сербського народу. Який країні буде подобатися, коли на неї скидають бомби. І хоча моє місто бомбардування минуло, я американцям пробачити це не міг. Вони не повинні були втручатися у війну за Косово між сербами та албанцями.

— Югославія, як і СРСР на початку 90-х, розпалася на багато окремих держав. Ви особисто хотіли, щоб була єдина держава Югославія чи незалежна Сербія?

— Я хотів, щоб була єдина дружня держава. А зараз гнітюча атмосфера. Серб вже не може спокійно пройти Сплітом, ми не можемо спокійно відпочити у Хорватії на морі.

У 17 років Маркович перейшов до гранда сербського футболу "Црвени Звезди". Саме там Мар'ян доріс до гравця національної збірної. З "Црвеною Звездою" він тричі вигравав національний чемпіонат і Кубок країни. До речі, цікаво, що його опонентом по головному дербі, як і в Україні, є Ігор Дуляй, який тоді виступав за "Партизан". Але перед тим, як потрапити до "Динамо", Мар'ян встиг пограти в серії "А".

— У "Црвени Звезди" я провів найкращі роки своєї кар'єри. Впродовж п'яти років я був незамінним гравцем "Црвени", але мені хотілося спробувати свої сили у сильнішому європейському чемпіонаті. Моєю персоною цікавилися європейські клуби. Особисто я хотів грати в серії "А", і коли надійшла пропозиція від "Дженоа", я з радістю погодився. Хоча команда й грала дивізіоном нижче.

— І чому ж

ви протрималися там лише півроку?

— Дуже прикра історія трапилася тоді з "Дженоа". Команда вже одною ногою була в серії "А", і для стовідсоткової ймовірності керівництво клубу вирішило вплинути на результат заключного матчу з "Венецією". "Дженоа" перемогла — 2:1, але команду з Генуї звинуватили у підкупі того матчу. У підсумку італійська федерація відправила "Дженоа" в серію "С". Ви б бачили, що тоді творилося у місті. Місцеві вболівальники чекали, що команда гратиме в еліті, а тут раптом її дискваліфікували.

— Настільки люті фанати були в "Дженоа"?

— О, так. Та що й казати, якщо у перший день мого перебування у Генуї до мене підходили 70-річні бабусі та дідусі і просили автограф або ж сфотографуватися з ними. Серйозно. В Італії люди живуть футболом не так, як у Сербії чи в Україні.

— Зараз "Дженоа" грає в серії "А". Не жалкуєте, що могли пограти в одному з кращих європейських чемпіонатів?

— Що тепер жалкувати? Це життя. Я дуже хотів грати за "Дженоа", але у серії "С" гравцем заборонено виступати, і мені довелося покинути Апеннінський півострів.

— І ви опинилися в "Динамо"...

— Український клуб не вперше хотів викупити мій трансфер. Ще коли "Црвена Звезда" грала проти "Динамо" у кваліфікації ЛЧ, на мою адресу надходили пропозиції, але керівництво сербської команди захотіло занадто високу трансферну ціну.

— Суму, запрошену тоді за ваш трансфер, не назвете?

— Ні-ні, адже я її не знаю. А коли "Дженоа" дискваліфікували, "Динамо" підписало мене як вільного агента.

— За киян тоді грали Горан Гавранчич та Ігор Петкович. Знали тоді таких футболістів?

— Гавранчич вже був на слуху, засвітився у матчах Ліги і національній збірній. А Петровича пам'ятав по матчах чемпіонату Сербії та Чорногорії, де він виступав за "Младост".

— У "Динамо" швидко адаптувалися?

— На жаль, ні, адже у першому своєму матчі у Києві проти "Таврії" на НСК "Олімпійському" я отримав серйозну травму. Капітан симферопольців Едмар в'їхав у підкати мені в ліву ногу і наступні півроку я не тренувався.

— Через це ви і не змогли взяти участі у ЧС-2006, адже на той момент були гравцем збірної Сербії?

— Хоча я і відновився за кілька місяців до мундіа-

лю в Німеччині, але випав з основного складу "Динамо" навесні 2006-го, внаслідок чого тренер збірної Ілія Петкович вирішив обійтися без моїх послуг.

— Після тривалої перерви ви знову опинилися в обіймі національної команди...

— Так, Мирослав Джукич запросив мене на травневий товариський матч з Ірландією, Росією та Німеччиною. Мені потрібно було рекомендувати себе з найкращого боку, адже, можливо, більше такої нагоди і не випаде.

— Як ви вважаєте, в чому причина останніх невдач вашої збірної?

— Звинувачувати ми повинні самі себе. Сербі вдало стартували у відборі до Євро-2008, але потім примудрилися програти казахам і не виграти у збірній Вірменії. А наостанок провели провальну гру в Бельгії, тим самим подарували путівку на континентальний форум португальцям та полякам.

— Завдяки переходу в "Динамо" ви маєте можливість виступати в ЛЧ. Який матч вам запам'ятався найбільше, і проти кого було найважче грати?

— На жаль, за роки мого перебування ми не здобули жодної перемоги у Лізі. Минулого сезону запам'яталася домашня гра з "Реалом", коли ми вели в рахунку 2:0, але бразилець Роналду в останні п'ять хвилин забив нам два голи. І зустріч з "Стяуа" на виїзді, коли ми зобов'язані були перемагати румунів, але зіграли внічию — 1:1. У цій лізі я зіграв лише два виїзні поєдинки з "Манчестером" та "Ромою". Запам'ятався Криштіану Роналду. Наймовірний футболіст, проти якого один в один не зіграєш. Він з мого флангу забив третій гол у Манчестері, я нічого не зміг подіяти з ним. Проти Роналду інколи 2-3 гравці нічого вдіяти не можуть, а тут я один був. У "Ромі" сподобався Тотті.

— З боєм у серці пригадуються ті матчі. Як ви думаєте, з

приходом Сьоміна гра "Динамо" набула нових барв?

— Я думаю, зміни очевидні — з'явився результат. Навесні, ми лише у двох матчах чемпіонату зіграли внічию, майже наздогнавши "Шахтар" у таблиці.

— Тренувальний процес за Сьоміна дуже змінився?

— Тренувальні заняття стали триваліші. Більше приділяється уваги тактиці і роботі з м'ячем.

— У цьому сезоні ви забили перші свої м'ячі у динамівській кар'єрі. Пригадуєте, як і кому це зробили?

— У Запоріжжі я відзначився прямим штрафним ударом. А у грі з "Карпатами", після чисельної передачі, мені вдалося блискучий сольний прохід і зробив рахунок у грі 4:2.

— Порівняйте рівень сербського та українського чемпіонату.

— Я думаю чемпіонат України на 50% сильніший за сербський. Причина — фінанси, яких в Україні у футбол вкладається набагато більше, аніж у Сербії.

— А кого вважаєте найсильнішим гравцем вашого амплуа?

— У чемпіонаті України це — Срба, а у світовому футболі — Видич.

— Чим займаєтеся у вільний від футболу час?

— З друзями граю у "playstation" і роблю банкрутами букмекерські контори (сміється).

— Який найбільший ваш виграв?

— Дві тисячі євро. А поставив, здається, сто. Випадково, адже я тоді вгадав приблизно 15 подій, але це ще було у Сербії. В Україні мені з цим не таланить.

— На "Динамо" ставки часом не робите?

— Ні, маленький коефіцієнт — 1,12, 1, 15. Не вигідно.

— Ну, поставте на поразку, а там десь випадково помилитеся у захисті. Коефіцієнт відразу примножить ваш виграв разів у десять.

— (Сміється). Такого не може бути, "Динамо" завжди перемагає.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

«ПИВОВАРИ» ВЖЕ ТРЕТІ

СИМФЕРОПОЛЬ

«Ігросервіс» — «Іллічівець» — 0:1 (0:1).

24 травня. 17.00. Стадіон «Фіолент». 1000 глядачів. 27 градусів. Оцінка поля — 5.

Судді: С. Берізка, С. Соботюк, О. Шамич (усі — Київ).

Делегат ФФУ: І. Хиблін (Хмельницький).

Симферополь: Єрещенко, Ветренников, Черник, Березовський, Колесник, Мартинов, Бондарчук (Морозов, 68), Симончук, Осипов (Матвійчук, 84), Якименко (Ібрагімов, 34), Бобаль. Запасні: Тукач, Погорельцев, Підгайний, Шифир. Тренер: Сергій Шевченко.

Маріуполь: Шуховцев, Камдем Камдем, Мельник, Бурак, Красноперов (Тимчишин, 62), Ярошенко (Мальцев, 90+2), Кривошеєнко (Бяганський, 84), Каменюка, Чучман, Гайдаш (Яворський, 77), Оберемко. Запасні: Глущенко, Шевелюхин, Ліма. Тренер: Олександр Іщенко.

Гол: Ярошенко (20).

Попередження: Ярошенко (40), Бобаль (90+4).

Чесна гра: 8,0 — 8,0.

Сергій Шевченко виставив на поєдинок практично оптимальний склад. Був відсутній лише Олександр Агарін, який травмувався. Його, до речі, дуже впевнено замінив Сергій Ветренников, котрий відіграв без помилок.

Матч почався без особливої розвідки. Впадало у вічі бажання кримчан узяти в гостей реванш, адже вони поступилися в Маріуполі, та ще й з великим рахунком. Перший реальний момент біля воріт Ігоря Шуховцева симферопольці створили на 13-й хвилині, коли після передачі з флангу Олексія Осипова головою бив його тезка Якименко. Ще через дві хвилини вже сам Осипов не влучив зі «стандарту».

А ось гості свій шанс використали на всі сто: арбітр із Києва Сергій Берізка призначив штрафний удар в 20-ти метрах від воріт. До м'яча підійшов Костянтин Ярошенко, удар у якого виїшов якісним, і Маріуполь повів у рахунок.

Господарі не дуже довго оговтувались. Вони, зусиллями Володимира Мартинова і двох Олексіїв — Осипова та Якименка, прагнули вивести на ударну позицію найкращого бомбардира першості Матвія Бобала. До речі, на післяматчовій прес-конференції наставник «Іллічівця» підтвердив чутки про те, що форвардом зі столиці півострова цікавляться в Маріуполі. Знаючи про уміння Матвія завдати різючого удару, його дуже уважно опікав дует «сторожів». У такій ситуації роль лідера взяв на себе Осипов. Так, півоборонець у першому таймі кілька разів був близький до успіху. Запам'ятався епізод на 25-й хвилині, коли після прострілу з флангу Сергія Колесника був удар головою.

На 34-й хвилині стадіон ахнув. Кримчани розіграли швидку комбінацію: Володимир Бондарчук точним пасом знайшов у штрафному гостей Осипова, той в один дотик вивів на удар Боба-

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Іллічівець	33	22	6	5	56-24	72
2. ФК Львів	33	20	4	9	51-27	64
3. Оболонь	33	20	4	9	60-39	64
4. Десна	33	18	6	9	55-39	60
5. Динамо-2	32	17	6	9	57-40	57
6. Ігросервіс	33	16	5	12	43-38	53
7. МФК Миколаїв	33	13	10	10	32-23	49
8. Сталь А	33	13	10	10	40-38	49
9. ПФК						
Олександрія	33	11	14	8	35-28	47
10. Волинь	33	13	8	12	47-46	44
11. Дністер	33	11	11	11	27-31	44
12. ПФК						
Севастополь	33	12	6	15	33-44	42
13. Кримтеплиця	33	11	9	13	39-37	42
14. Геліос	33	11	7	15	28-37	40
15. Прикарпаття	33	10	6	17	36-61	36
16. Дніпро	33	7	15	11	38-35	36
17. Енергетик	33	8	9	16	30-41	33
18. Фенікс						
Іллічівець	33	8	7	18	31-53	31
19. ЦСКА	33	6	4	23	33-65	22
20. Сталь Д	32	3	11	18	22-47	20

* Команда «Волинь» (Луцьк) позбавлена 3 турнірних очок, згідно з рішенням Бюро ПФЛ від 15.04.2008 р.

33 ТУР

24 травня — субота

Енергетик — Геліос — 3:0
ФК Львів — ПФК Олександрія — 1:1
Волинь — Кримтеплиця — 1:2
МФК Миколаїв — Оболонь — 1:0
Десна — Сталь А — 0:2
Ігросервіс — Іллічівець — 0:1
Дніпро — Прикарпаття — 1:1
ЦСКА — ПФК Севастополь — 1:2
Фенікс-Іллічівець — Дністер — 0:1

У наступному турі, 29 травня — четвер, зустрічаються

Іллічівець — Дніпро
Сталь А — Ігросервіс
Оболонь — Десна
Кримтеплиця — МФК Миколаїв
ПФК Олександрія — Волинь
Динамо-2 — ФК Львів
Геліос — Сталь Д
ПФК Севастополь — Дністер
Прикарпаття — ЦСКА
Енергетик — Фенікс-Іллічівець

Найвлучніші

І Г(п)
Матвій Бобаль («Ігросервіс») 22 22(6)
Павло Онисько («Оболонь») 19 20
Алозі Михаель Чиді («Волинь») 15 14(1)

Олександр Саванчук («Кримтеплиця») 18 13(6)
Дмитро Гордієнко («Енергетик») 20 13(1)
Олександр Пищур («Волинь») 17 11(1)
Олександр Акименко («Сталь А») 14 10(3)
О. Згура («Дністер») 20 10(5)
Олександр Казанюк (ПФК «Олександрія») 15 10(4)
Володимир Постолатєв («Десна») 12 10
Б. Баранець (ФК «Львів») 21 10(3)

Дискваліфіковані

Віталій Рудий («Десна») — 1
Б. Баранець (ФК «Львів») — 1
Тарас Мельничук («Прикарпаття») — 1
Сулеймане Діабі («Кримтеплиця») — 1
Олександр Саванчук («Кримтеплиця») — 1
Матвій Бобаль («Ігросервіс») — 1
Кахабер Мхаванадзе («Дністер») — 1
Михайло Прядко («Сталь Д») — 1
Антон Лисюк (ПФК «Олександрія») — 1
Андрій Гитченко (ПФК «Олександрія») — 1
Мамаді Сангаре («Десна») — 1
Олексій Грищенко («Фенікс-Іллічівець») — 1

свистка. На поєдинок команду вперше вивів в. о. головного тренера Михайло Сачко.

Звичайно, новий тренер мав завдання архіскладне: спробувати взяти очки в команди сильної, здатної дати бій будь-якому суперникові. та ще й зробити це за відсутності Саванчука, Войнаровського, Абляметова й Зейналова.

На місце правого диспетчера став Мельник, і треба сказати, зі своїм завданням впорався, гра в нападників Діабі й Прокопченка теж вдалася: обидва відзначилися красивими голами. Так, на 15-й хвилині після точного навісу з лівої бровки Прокопченко, опинившись в оточенні двох оборонців, точним ударом спрямував м'яч в дальній кут воріт — «постріл» був повною несподіванкою для голкіпера лучан Неділька, отож він не встиг зреагувати на цей випадок, — повідомляє прес-служба кримчан.

Уже в другому таймі, на 60-й хвилині, Діабі потужним ударом із метрів 30-ти пустив м'яч у правий від воротаря кут воріт — 0:2.

Господарі спромоглися на один гол у відповідь. На 72-й хвилині оборона «Кримтеплиці» вперше за матч допустила грубу помилку. Після навісу Рурича Антонюк і Лук'янов захопилися блокуванням Максим'юка й геть забули про Алозі. У результаті легіонер просто розстріляв Вокальчука без шансів для останнього.

Олексій ШЕВЧЕНКО.

ЧАПАЇВКА

ЦСКА — ПФК «Севастополь» — 1:2 (1:1).

24 травня. 17.00. Стадіон НТБ «Динамо». 150 глядачів. 17 градусів. Оцінка поля — 4.

Судді: С. Котенко (Суми), А. Свистун, Р. Марченко (обидва — Чернігів).

Делегат ФФУ: О. Приставка (Кривий Ріг).

Київ: Бойко, Паламарчук, Заворотнюк, Васильєв, Неделюк, Костюк, Білоусов, Клян (Соколовський, 35), Капаністий, Чуприна (Швец, 46; Іванченко, 55), Поклонський. Запасні: Кириленко, Поспелов, Кравченко. Тренер: Сергій Ревут.

Севастополь: Литовка, Шишкін, Д. Волков (Гудзикович, 73), Піскун, Терещук, Ференчак, Култишев, О. Волков, Меметов (Абляметов, 64), Шевчук, Жабокрицький (Хрипко, 78; Плешаков, 90). Запасні: Сокоренко, Санин, Ківа. Тренер: Сергій Пучков.

Голи: Капаністий (34), О. Волков (35), Жабокрицький (50).

Попередження: Меметов (54), Литовка (90+1).

Чесна гра: 8,0 — 7,7.

БУРШТИН

«Енергетик» — «Геліос» — 3:0 (1:0).

24 травня. 18.00. Стадіон «Енергетик». 2450 глядачів. 15 градусів. Оцінка поля — 3.

Судді: Ю. Грисьо, Ю. Карп'як, В. Покора (всі — Львів).

Делегат ФФУ: І. Ярменчук (Київ).

Бурштин: Хомин, Шалата,

Попередження: Кир'як (26), Сердюк (58), Назарук (74).

Чесна гра: 7,3 — 7,4.

У заявці «Десни» на цей матч не було оборонця Мамаді Сангаре та нападника Віталія Рудого, які, одержавши червоні картки, відбувають дискваліфікацію. А перша заміна у складі чернігівців була проведена... ще до початку матчу. Спочатку захищати останній рубіж команди готувався Андрій Сиротюк, але наприкінці передматчової розминки у нього виникла проблема з пальцем руки. Тож у стартовий склад терміново було введено основного голкіпера Юрія Нікітенка, котрий припустився помилок у попередній зустрічі в Маріуполі, а відтак, відправлений у запасні. Відзначимо також, що до цього матчу в усіх домашніх поєдинках, проведених з початку весняного напівсезону, «Десна» перемагала. І перший тайм зустрічі зі «Сталлю» виявився таким, що чернігівці могли зробити досить вагому заявку на продовження цієї серії, взявши реванш за поразку в Алчевську.

У дебюті гри двічі мав шанси відзначитися Ігор Швець, пізніше — Володимир Постолатєв. Певну загрозу становили постріли Павла Щедракова, штрафні у виконанні Сергія Кучеренка-молодшого. Незадовго ж до перерви стовідсоткова можливість забити була у Старенького. Але при цьому численні глядачі не побачили забитих голів.

Після перерви гра точилася головним чином у центрі поля чи неподалік останнього рубежа «сталеварів». Футболісти немов забули, що без ударів по воротах результату не буде. Однак, під завісу поєдинку, гостям вдалося-таки «нокаутувати» господарів поля. Узявши гру на себе, нищівного удару з близької відстані завдав Лисицин. А не встигли чернігівці оговтатись, як його приклад наслідував Муховиков.

Що ж, Фортуна, яка в попередніх домашніх матчах «Десни»,

траплялося, ставала на її бік, зайвий раз засвідчила, що її прихильність не буває незмінною. Тож, виходить, лелека, який кружляв над футбольним полем перед початком матчу, приніс удачу гостям. Додамо, що, незважаючи на поразку, чернігівська команда продовжує претендувати на одне із чільних місць за підсумками нинішньої першості. Втім, тут багато залежатиме, зокрема, від наступного матчу деснянців, який вони проведуть у Києві з «Оболонню».

Віктор МУХА.

ЛУЦЬК

«Волинь» — «Кримтеплиця» — 1:2 (0:1).

24 травня. 19.00. Стадіон «Авангард». 5200 глядачів. 11 градусів. Оцінка поля — 5.

Судді: О. Штика (Біла Церква), Е. Карапетян (Тернопіль), О. Мартищенко (Київ).

Делегат ФФУ: Б. Карп'як (Львів).

Луцьк: Неділько (Семченко, 57), Ковалюк, Бобух, Симінін, Максим'юк, Кінаш, Лісовий, Жадер, Пищур (Павлов, 65), Майдан (Рурич, 70), Алозі. Запасні: Карковський, Дручик, Власко, Чорномаз. Тренер: Віталій Кварцяний.

Молодіжне: Вокальчук, Візавер, Мамутов, Антонюк, Лук'янов, Бондаренко, Саранчуков, Пічкур (Кузнецов, 90+4), Мельник (Печонкін, 84), Діабі (Бабір, 69), Прокопченко (Старовик, 76). Запасний: Венчак. Тренер: Михайло Сачко.

Голи: Прокопченко (15), Діабі (60), Алозі (70).

Попередження: Діабі (56), Ковалюк (90+3).

Чесна гра: 8,0 — 8,0.

Команда з Молодіжного нарешті перемогла, причому вперше цього року на виїзді. «Кримтеплиця» виїшла на поле в новій червоний-білій формі й показала футбол нового змісту: весь матч диктувала суперникові свої умови й боролася за м'яч із перших секунд і до фінального

КАЛІНІНЕ

“Фенікс-Іллічівець” — “Дністер” — 0:1 (0:1).

24 травня. 17.00. Стадіон “Юність”. 1000 глядачів. 31 градус. Оцінка поля — 4.

Судді: О. Зубарев (Слов’янськ), В. Дрозд (Донецьк), М. Левко (Чернівці).

Делегат ФФУ: О. Первушкін (Київ).

Калініне: Чурилов, Донюшкін (Мустафасв, 43), Петроченко (Катомкін, 46), Дяченко, Полтавець, Патула, Афонін (Смелян, 46), Мамонов (Богочаров, 81), Калиниченко, Грищенко, Тищенко (Скоблов, 52). Запасні: Білошанка, Іванов. Тренер: Олександр Гайдаш.

Овідіополь: Стародубовський (Пучка, 58), Чернов (Бочкур, 67), Колчин, Возний, Єрмоленко, Забара (Хромих, 50), Мжаванадзе, Гилазев, Силич (Лафазан, 63), Згура (Азицький, 73), Штурко. Запасні: Негара, Витвицький. Тренер: Ігор Негара. Гол: Штурко (18).

Попередження: Чернов (33), Силич (41), Гилазев (57), Калиниченко (65), Катомкін (72), Хромих (77), Грищенко (81), Мжаванадзе (82), Лафазан (90+4).

Чесна гра: 6,6 — 5,7.

Дві перемоги поспіль дозволили футболістам “Фенікса-Іллічівця” поліпшити на одну позицію своє турнірне становище. Проте для того, щоб зберегти пропуску в чемпіонаті України серед команд першої ліги, кримчанам в матчах, що залишилися, необхідно стабільно набирати очки, особливо в рідних стінах. На жаль, в 33-му турі добитися цього команді Негари не вдалося.

Домашнім суперником “Фенікса-Іллічівця” був овідіопольський “Дністер”, який, як і кримчани, проводить дебютний сезон у першому дивізіоні. Правда, у “Дністра”, в складі якого виступає ряд досвідчених футболістів, що пройшли школу вищої ліги, турнірні справи трохи кращі.

Перший момент у матчі створили господарі. На дев’ятій хвилині Роман Полтавець неточно вдарив із кута штрафного. А вже на 18-й хвилині кримчани пропустили. Юрій Штурко зробив прохід із м’ячем і запустив “снаряд” точно в дальній кут.

Господарі кинулися відіграватися. Однак форвардам калінінців відверто не щастило. А на 42-й хвилині м’яч побував у сітці воріт “Дністра”, проте бічний арбітр зафіксував офсайд. Хоча на відеоповторі видно, що один із гравців овідіопольської команди явно затримався з виходом.

Після перерви головний тренер кримчан Олександр Гайдаш підсилював атакуючий потенціал команди, випустивши нападників Арсена Мустафасва й Антона Катомкіна. Але переправити м’яча в сітку воріт суперника калінінцям ніяк не вдавалося. Один Катомкін тричі міг забити, але у вирішальний момент був неточним. А на 72-й хвилині знову “відзначився” асистент арбітра. Після подачі кутового Дмитро Скоблов головою переправив м’яч у сітку, але й тут боковий суддя підняв прапорець — офсайд. Все той же відеоповтор показав, що гравець “Дністра”, який стояв біля стійки, ніяк не міг створити положення “поза грою” для Скоблова.

Отож, 0:1.

кою оборонців і без належної підтримки партнерів. Форварди Теплий і Чепурненко втратили голеий смак. Тож команда опинилася у непростій ситуації.

Гості — команда без зірок, однак набралися сміливості і почали загрожувати воротам господарів. Пономар завдав удару, але несильного, і м’яч опинився в руках Марущака. Згодом Запорожан подав два кутових — Мар’ян загрозу відвів кулаком. Після виконання штрафного Прокопов потурбував Марущака. М’яч прямував під поперечину. Проте воротарська реакція підказала Мар’яну, що в таких випадках треба робити: швидкий стрибок і на обличчя олександрійців розчарування і заздрість. Однак у наступній атаці гостей навіть такий досвідчений голкіпер, яким є Марущак, капітулював. Львів’яни «обрізали» на половині суперника м’яч. Ільків «дозволив» себе обіграти на фланзі Шупику, і Євген прострелив на дальню стійку, де на м’яч очікував Пономар. Денис миттєво зметикнував, що до чого і підставив ногу під «снаряд». Таким чином, львів’яни пропустили перший гол за останні шість матчів, а Марущак «розлучився» із «сухою» серією, яка нараховувала 833 хвилини.

Зміна боків поля спричинила зміни у складі ФК «Львів». Замість капітана Любомира Гальчука вийшов енергійний Сергій Чапко, а Ханаса, який не вдало приземлився на траву після боротьби за м’яч, поміняв прудконого Павло Худзик.

Команда дещо перебазувала гру, хоча і вперто розвивала свої атаки навколо центральної вісі. Проте фланги вперто відпочивали. За таких умов важко впоратися з одинадцяткою оборонців, яка за першої-ж нагоди «тягнула волинку». Кожне падіння олександрійців супроводжувалося тривалим... відпочинком на траві. Арбітру доводилося часто «лікувати» гравців у зеленій формі «гірчичниками». Дісталось багатьом. Навіть воротареві, а в кінці гри Антон Лисюк побачив перед собою додатково червону картку.

Гра не змінювалась, але гостроти не додавалось. Козьбан, який поминав Чепурненка, мав нагоду відквитати гол. Та замість удару по воротах, відпасував м’яч у боротьбу, де нікого не було з гравців у білій формі. Худзик виходив на побачення із Шевченком — схибив. Згодом Павло красиво, у падінні пробив, але знову неточно. Гості, навпаки, були незворушні, як граніт. І могли ще забити. Ільків удруге помилився. Запорожан міг триумфувати. Однак шкіряна куля просвистіла над воротами.

«Невже Львів не відіграється?!» — чулося над трибунами. Господарі після антракту, «запоровши» кілька моментів, таки витиснули з мінімуму максимум. Григорій Баранець не побоювався взяти гру на себе. Немов альпієць на лижах, обійшов трьох суперників і з-за меж карного майданика, злету правою пробив. М’яч зі свистом влетів поруч з лівою стійкою в сітку воріт. Був час вийти вперед, але з можливостями і виконанням — гірше.

Лідери-суперники допомогли львів’янам зійти на друге місце, але, як говориться у приказці: на товариша надійся, але й сам не зволюйай.

Олександр ПАУК.

Євген ПЕРЕСВЕТОВ.

Коваль, Срібний. Тренер: Микола Пристай.

Харків: Пилипенко, Радіонов (Рамазанов, 81), Тарасенко, Сизихін, Лебединець, Зелді, Пономаренко (Безсалов, 71), Волошин, Вітер (Ремезовський, 87), Отришко, Таран (Запояска, 46). Запасні: Качоренко, Лавринок, Плехтяк. Тренер: Юрій Погребняк.

Голи: Качур (43), Мигалатюк (69), Чернов (72).

Попередження: Таран (24), Гірча (62), Чернов (73), Шалата (90+1).

Чесна гра: 7,5 — 7,7.

ЧЕРКАСИ

“Дніпро” — “Прикарпаття” — 1:1 (1:0).

24 травня. 18.00. Центральний міський стадіон. 3000 глядачів. 25 градусів. Оцінка поля — 4.

Судді: В. Нестеренко (Донецьк), О. Плужник, С. Букреев (обидва — Харків).

Делегат ФФУ: Г. Коваленко (Київ).

Черкаси: Дейнеко, Стоян, Селєзньов, Тарасенко, Кицута, Деркач (Козир, 77), Приходько (Слисєєв, 75), Данченко (Хромцов, 80), Поліщук, Кондратюк, Мостовий. Запасні: Галіузов, Крамар, Притуляк, Гонщик. Тренер: Олександр Рябокінь.

Івано-Франківськ: Локатир, Башлай, Гребинський, Гаврилишин, Галюза (Баб’юк, 46), Іванишин, Поздєєв (Коцаб’юк, 46), Худоб’як (Барчук, 90+2), Ревуцький, Корнієнко (Коржук, 80), Веретко. Запасні: Макогон, Бут, Деренюк. Тренер: Сергій Пташник.

Голи: Поліщук (18, з пенальті), Худоб’як (76).

Попередження: Данченко (44), Кицута (69), Гребинський (52).

Чесна гра: 8,3 — 8,3.

Абсолютно нелогічно. Це я про підсумок звітного матчу, який для господарів став не інакше, як нещасним випадком, а для гостей, без будь-якого мого бажання чимось принизити прикарпатську команду, це дуже нагадувало щасливий збіг обставин.

Про якийсь так званий перебіг подій на полі казати не доводиться через його, тобто цього перебігу, відсутність — матч від початку й до кінця пройшов за повної переваги господарів. Але, як вже який раз у поточному чемпіонаті, маючи очевидну перевагу й створюючи численні голеві моменти, черкаси не можуть здобути перемогу, будучи беззаперечними лідерами з нічийних результатів. Та, на жаль для їхніх вболівальників, такі здобутки не гарантують на сьогодні навіть спокійного перебування в середині турнірної таблиці.

Та повернімося до матчу. Досить швидко повівши в рахунок завдяки пенальті, що був призначений за грубу гру проти Артема Мостового й чітко реалізованого Романом Поліщуком, господарі до перерви й не думали поступатися ініціативою. Та не відчувачи контргри з боку гравців приїжджої команди, особливим бажанням дуже загорювати гру не відзначалися, задовольнившись загальним контролем ситуації на полі. Після перерви, напевно, отримавши вказівки свого тренера, гравці черкаської команди вже активніше вели себе біля штрафного майданика франківців і задовго до фінального свистка могли б зняти питання про переможця. Але неточність у завершальних фа-

зах атак, а також самовіддана гра оборонців та воротаря гостей унеможливила зміну рахунку. Кутювий біля воріт “Дніпра”, що стався незадовго до закінчення поєдинку, був звичайним ігровим епізодом, але саме завдяки йому гостям вдалося зрівняти рахунок. Після його подачі та декількох невдалих спроб черкаської оборони вибити м’яч подалі від воріт, напівоборонцю “Прикарпаття” Ігорю Худоб’яку з дуже незручного положення несильним ударом у верхній кут воріт вдалося змусити черкаську команду розпочинати з центра поля. Після пропущеного гола господарі певний час не могли отямитися, лише під завісу поєдинку знову притисли гостей до їхніх воріт і мали не одну можливість вирвати перемогу, але м’яч уперто не бажав потрапляти до сітки гостей воріт, то струшуючи бокову стійку, то оминаючи їх.

Сергій ЗАВАЛЬНЮК.

МИКОЛАЇВ

МФК “Миколаїв” — “Оболонь” — 1:0 (1:0).

24 травня. 17.00. Центральний міський стадіон. 3500 глядачів. 25 градусів. Оцінка поля — 4.

Судді: О. Шмигельський, Е. Валєнко (обидва — Львів), О. Войтюк (Бердянськ).

Делегат ФФУ: О. Гуртовий (Харків).

Миколаїв: Гайдаржи, Рябченко, Оксimeць, Орлатий, Канюк, Смішко, Бойченко (Акимов, 89), Богач, Мариненко (Васін, 86), Маринчук, Фоменко. Запасні: Лавренцов, Ковтунов, Гук, Базан, Лукаш. Тренер: В’ячеслав Мазараті.

Київ: Штанько, Свинцицький, Гурка, Ленъ (М. Слободян, 72), Коваленко, Сибіряков (Антоненко, 46), Онисько, Малиш, Кандауров (Будний, 57), Вишняк (Кармалита, 46), Пластун (Заварин, 46). Запасні: Овсєнко, Лозинський. Тренер: Петро Слободян.

Гол: Ленъ (45+1, у свої ворота).

Попередження: шняк (18) аєнєко (37) кимєць (84) єнєко (85).

Чесна гра: 7,2 — 7,7.

Уже на першій хвилині гості поруч із кутовим прапорцем порушили правила. Після прострілу вздовж воріт до м’яча не встигли ні Фоменко, ні Смішко. Атака господарів на цьому не завершилася. Після передачі в штрафний майданчик Смішко ледь дотягся до м’яча, тому удар прийшовся поряд зі стійкою.

Далі матч проходив на зустрічних курсах. МФК “Миколаїв”, що мав у складі тільки одного номінального форварда Фоменка, як і суперник, постійно шукали шляхів до воріт, але безуспішно.

На 15-й хвилині Мариненко праворуч прострелив до штрафного — оборонець ліквідував небезпеку. Через хвилину вже Гайдаржи вчасно вийшов уперед і перешкодив Кандаурову завдати прицільного удару. Незабаром Фоменко з близької відстані бив щільно зі стійкою. Трохи пізніше Богач обвів оборонця й віддав пас Маринчуку, який, перебуваючи поблизу воріт, не зумів обробити м’яч.

А в уже додану до першого тайму хвилину Маринчук праворуч прострелив у штрафний майданчик, і м’яч від Леня, який намагався розрядити обстановку, залетів у ворота “Оболоні”.

Після перерви гості стали напружувати тиск. Однак їхні атаки ударами практично не закінчувалися. А от миколаївські футболісти ледве не кожний перехід

на половину поля суперника намагалися завершити саме в такий спосіб. Атакували вони малими силами, але можливостей змінити рахунок у них було значне більше.

На 70-й хвилині господарі перехопили ініціативу і притисли “Оболонь” до воріт. Спочатку Бойченко, Богач та Мариненко красиво розіграли штрафний, але в останній момент хтось із киян вибив м’яч на кутовий. Потім Фоменко вивів на удар Маринчука, й тільки майстерність воротаря Штанька врятувала гостей від неприємностей.

Незабаром уже сам Фоменко діагональним ударом спрямував м’яч поруч зі стійкою.

На 82-й хвилині оборонець “Оболоні” після удару Мариненка вибив м’яч із лінії воріт. А через хвилину Орлатий вивів Фоменка один на один зі Штаньком, але нападник виявився в положенні поза грою.

Вадим СІРИЙ.

Р. С. Коли номер було зверстано, нам повідомили — головного тренера “Оболоні” Петра Слободяна відправили у відставку. В. о. головного тренера призначено Ігоря Артимовича.

ДОБРОМИЛ

ФК “Львів” — ПФК “Олександрія” — 1:1 (0:1).

24 травня. 17.00. Стадіон “Княжа Арена”. 1600 глядачів. 21 градус. Оцінка поля — 3.

Судді: С. Даньковський, Ю. Кир’янов (обидва — Київ), Я. Куш (Івано-Франківськ).

Делегат ФФУ: А. Кескюла (Павлоград).

Львів: Марущак, Гальчук (Чапко, 46), Леонідов, Романюк, Ільків, Даньків (Ференц 60), Г. Баранець, Ханас (Худзик, 46), Теплий, Панас (Горецький, 73), Чепурненко (Козьбан, 61). Запасні: Радь, Козак. Тренер: Степан Юрчишин.

Олександрія: Шевченко, Куций, Первак, Запорожан, Тарасенко, Гитченко, Прокопов (Лисюк, 72), Гончар (Чередниченко, 90), Пономар (Нікітін, 46), Шупик, Буличов (Казанюк, 88). Запасні: Білокінь, Цимбал, Колесник. Тренер: Юрій Букель.

Голи: Пономар (23), Г. Баранець (80).

Попередження: Г. Баранець (8), Гончар (22), Романюк (31), Гитченко (40), Шевченко (54), Первак (57), Теплий (81), Лисюк (90+2).

Вилучення: Лисюк (90+2, нецензурна лайка на адресу арбітра).

Чесна гра: 7,3 — 5,4.

Львів’яни хоча й фаворити, але з «короткою» лавою запасних. До того ж, фініш сезону несе за собою букет «крутих гірчичників». Першим «відзначився» Борис Баранець (одна з перших скрипок в ансамблі Юрчишина отримала восьмий). Тож два відповідальних поєдинки провідний півоборонець команди відпочиватиме. Ще один гравець основи був відсутній: «опорник» Валерій Федорчук (у складі національної «молодіжки»).

Та попри ці негаразди господарі розпочали матч на високих швидкостях. Однак у перші двадцять хвилин гри нічого корисного поблизу воріт Шевченка не створили. Не ладилася командна гра і не знаходилося людини, котра б взяла на себе роль лідера. Гальчук намагався, але його турбувала нога. Тому й не вийшов на другий тайм. Григорій Баранець опинився під пильною опі-

«КНЯЖА» — В ПЕРШІЙ ЛІЗІ!

Валерій ВАЛЕРКО

З Борисполя

«Княжа» — «Верес» — 1:0 (1:0)

25 травня. 17.00. Стадіон «Колос». 700 глядачів. 14 градусів. Оцінка поля — 4.

Судді: А.Бакланов (Кривий Ріг), М.Зайцев (Нікополь), В.Жарий (Павлоград).

Делегат ФФУ: І.Павленко (Вінниця).

Щасливе: Байрашевський-к, Гайовий, Налигач, Жданов, Сахно, Курневич, Лулашко, Шимко (Рубан, 63), Литовчак (Мостовий, 67), Мандзюк, Малик (Курилко, 60). Запасні: Скрипник, Герасимець, Копча, Козлюк. Тренер: Віталій Левченко.

Рівне: Козіброда, Коломієць-к, Шевчук, Жук, Герус, Назаренко (Шатковський, 81), Вол.Ткачук, Федорчук, Котюк, Любар, Лозян (Онищук, 74). Запасні: Сікальський, Гаврилюк, Никончук, Лавренюк, Цвик. Тренер: Віталій Шевчук.

Гол: Малик (13).

Попередження: Малик (32).

Чесна гра: 8,0 — 7,7.

Коли Малик, успішно завершивши зусилля партнерів, уже в дебюті започаткував лік голам, про можливий розгром гостей не говорив на трибунах хіба що байдужий. Бо «княжичі», граючи легко й розкуто, цілеспрямовано штурмували чужі володіння, змушуючи своїх симпатиків охати і ахати ледь не кожної хвилини. Не скажу, що «Верес» виявився безпорадним статистом у протистоянні з лідером. Ні, команда з Рівного боролася самовіддано і насправді з усіх сил. Інша річ, що сили команд були різними. Тому й на вогневому рубежі «Княжої» побували майже всі польові виконавці. Та ні технічному Литовчаку, якому в окремих епізодах стадіон аплодував стоячи, ні прудконогим і наполегливим форвардам господарів так і не поталанило бодай подвоїти результат. Вище будь-яких похвал зіграв на останньому рубежі Козіброда! А вже в тих випадках, коли й страж воріт гостей був безпорадним, або стійки перепинали шлях м'ячеві до сітки, або самі бомбардири стріляли повз ціль. В одному з епізодів Мандзюк, якого спеціально переглядали солідні представники кількох українських і зарубіжних клубів, умудрився не влучити в порожні ворота й після того, як обвів голкіпера. Либонь, за будь-яких інших обставин цей «фестиваль змарнованих нагод» неабияк зіпсував би настрої «княжичам» та їхнім симпатикам. Але тільки не цього разу! Бо, вигравши хай і мінімально звітний матч, амбітна команда з Щасливого — з урахуванням технічної перемоги над «Нафтовиком» у наступному турі — стала недосяжною для конкурентів і з третьої спроби таки завоювала заповітну перепустку до першої національної ліги.

Як стверджують незалежні фахівці — цілком законно. З чим і вітаємо самотутній і насправді честолубний колектив. Браво, «Княжа»!

Віктор КОТОВ

із Хмельницького

«Поділля-Хмельницький» — «Нива-Світанок» — 3:0 (1:0).

25 травня. 18.00. Спорткомплекс «Поділля». 5800 глядачів. 12 градусів. Оцінка поля — 4.

Перенесені матчі

16 ТУР

Арсенал — Карпати-2 — 2:1

22 ТУР

ФК Коростень — Динамо-3 — 3:0

Оболонь-2 — Рось — 2:0

26 ТУР

25 травня — неділя

Єдність — Нафком — 2:0

Нива — Нафтовик — +:-

Княжа — Верес — 1:0

Рось — Динамо-3 — 4:1

Карпати-2 — Буковина — 1:2

Поділля-Хмельницький — Нива-Світанок — 3:0

ФК Коростень — Арсенал — 2:1

Оболонь-2 — Енергія — 4:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Княжа	26	20	5	1	57-11	85
2. Нива	26	15	9	2	46-14	54
3. Поділля-Хмельницький	26	15	7	4	40-20	52

4. Оболонь-2	26	14	6	6	45-27	48
5. Буковина	26	14	5	7	33-21	47
6. Єдність	26	13	4	9	31-29	43
7. Арсенал	26	13	4	9	27-27	43
8. ФК Коростень	26	9	10	7	20-19	37
9. Нива-Світанок	26	10	5	11	23-30	35
10. Нафком	26	7	8	11	29-34	29
11. Верес	26	7	5	14	22-40	26
12. Енергія	26	5	9	12	20-43	24
13. Динамо-3	26	6	5	15	23-39	23
14. Рось	26	6	4	16	24-47	22
15. Карпати-2	26	5	2	19	28-47	17
16. Нафтовик	26	4	2	20	13-33	14

У наступному турі, 30 травня — п'ятниця, зустрічаються

Буковина — Енергія
Динамо-3 — Карпати-2
Верес — Рось
Нафтовик — Княжа
Нафком — Нива
Арсенал — Єдність
Нива-Світанок — ФК Коростень
Поділля-Хмельницький — Оболонь-2

Найвлучніші

	І	Г(п)
Андрій Будний («Оболонь-2»)	15	18(2)
Олександр Мандзюк («Княжа»)	12	12(1)
Максим Ілюк («Буковина»)	14	11
С. Маковійчук («Буковина»)	14	9
Роман Литовчак («Княжа»)	11	9(1)
Павло Худзик («Княжа»)	8	9(2)
Дмитро Суспіцин («Нива»)	9	8
Ігор Кириєнко («Енергія»)	11	8(4)
Павло Гордійчук («Карпати-2»)	8	8

Дискваліфіковані

Олег Стафійчук («Буковина»)
Андрій Колаковський («Верес»)
Роман Дорогань («Рось»)
Дмитро Зайко («Енергія»)
Вадим Гетьман («Енергія»)
Володимир Підвірний («Карпати-2»)
Олександр Фещенко («Нафком»)
Олександр Грибінник («Нива-Світанок»)

Судді: О.Павлюк (Київ), В.Заровецький (Івано-Франківськ), Я.Біць (Львів).

Делегат ФФУ: Ю.Скорейко (Чернівці).

Хмельницький: Горлицький (Дудник, 79), Гамарник, Яремчик (Клеот, 70), Галицький (Якубовський, 67), Дубчак, Доценко, Гутникевич, Будник (Лемешівський, 66), Сендель (Л.Сергеев, 46), Колесников (Гришук, 60), Козелко (Заєць, 75). Тренер: Богдан Блавацький.

Вінниця: Степанюк (Тросюк, 80), Заводяня, Рудий, Осадчук, Поліщук (Горецький, 73), Трапля, Веретинський, Літун, Драган, Рябцев (Буряк, 65), Красій (Чернеца, 77). Запасний: Попов. В. о. тренера: Руслан Рапава.

Голи: Козелко (3, 56), Сергеев (66).

Попередження: Яремчик (63), Драган (64), Лемешівський (68).

Чесна гра: 8,0 — 8,2.

Чи не перша атака підопічних Богдана Блавацького завершилася взяттям вінницьких воріт. Хтось із оборонців гостей зробив невдалу спробу вибити м'яч подалі, який перехопив Колесников. Пас Олексія зліва на лінію площі воріт «Ниви-Світанку» — і Козелко вперше у цьому матчі поцілив у рамку Степанюка — 1:0. У подальшому хмельничани домінували, чудово комбінуючи. На 15-й хвилині двоходівка Козелко — Будник — Сендель завершилася тим, що останній змарнував реальний шанс подвоїти рахунок. У складі «Ниви-Світанку» в першій 45-хвилинці найбільш активним був Трапля, але максимум, що дозволив йому наддосвідчений Балицький, це сфолиити біля лівого кута штрафної хмельничан. Перед свистком на відпочинок господарі поля мали ще один голевий момент. Це Доценко з позиції

правого інсайту виконав стандарт на протилежну стійку вінницьких воріт, а Тарас Гамарник ледь не замкнув простріл. На початку другого тайму Гутникевич обікрав когось з вінницьких оборонців перед їхньою штрафною, змістився вліво і прострілив. Рябцев врятував свою команду. На 56-й хвилині Козелко оформив дубль. Отримавши пас з центра поля, Ігор побачив правий фланг вінницької оборони вільний і увірвався у штрафну. Степанюк кинувся рятувати ситуацію, але гравець хмельничан одним рухом переграв воротаря гостей, а другим — вразив порожню рамку. 2:0. Через певний час «Поділля-Хмельницький» потіщило своїх численних шанувальників і третім м'ячем. Дубчак від правої бровки кинув аут в район позначки, звідки Лев Сергеев в дотик увірвався шкряну сферу під попередню вінницьких воріт — 3:0.

Руслан РАПАВА, в.о. головно-го тренера «Ниви-Світанку»:

— Вочевидь, мої підопічні перегоріли психологічно, не справляючись з опонентами. Через помилку центральних оборонців пропустили швидкий м'яч, що вплинуло на хід подальшої гри. Гра «Поділля-Хмельницького» викликає повагу. Особливо сподобалося швидкісне переміщення гравців. Господарі перемогли заслужено. Маємо надію, що напередодні 50-річчя нашого клубу влада міста Вінниці і ті, хто наразі нам допомагають, спільними зусиллями зрушать з місця процес створення хорошого колективу, який згодом поверне собі місце у першій лізі України.

Богдан БЛАВАЦЬКИЙ, головний тренер «Поділля-Хмельницького»:

— У цій грі ми експериментували, виставивши трьох нападників. Завдання було таке: забити швидкий гол, володіти ініціативою, згодом розвинути успіх. Спочатку задум вдалося втілити і перших хвилин п'ятнадцять хмельничани переважали суперників. На жаль, згодом Сендель не реалізував голеві моменти. Дякуючи холонокровним діям Козелка, та м'ячу Сергеева (у випадку з цим футболістом спрацював виховний момент попереднього матчу) маємо чудову перемогу. Наприкінці зустрічі збилися на хаос. Дехто виявив недисциплінованість на полі.

Цифри і факти

СТРІЛЕЦЬКІ РЕКОРДИ «КНЯЖОЇ»

Молода і честолубна «Княжа» заповнює перші сторінки свого літопису. Симпатки самотутнього вітчизняного клубу вірять, що буде він багатим на славі події та звершення. Рекорд Олександра Мандзюка, можливо, стане провісником воістину значущих стрілецьких досягнень «княжичів».

Перший гол «Княжої» в українському чемпіонаті датований 20 серпня 2005 року. Записав його на свій баланс досвідчений Максим Штаєр. Цікаво, що той успіх так і залишився єдиним у «княжичькій» кар'єрі вихованця київського футболу. Натомість наступник першопрохідця, 19-річний Леонід Бондарчук, залишив яскравий слід у стрілецькому реєстрі пристойного клубу. Почавши з двох м'ячів, забитих того ж таки 20 серпня 2005 року в домашній зустрічі з рівненським «Вересом», Бондарчук фінішував як найвлучніший гравець щасливської команди в сезоні, а ще за рік довів свій бомбардирський показник до дев'яти м'ячів. Саме цей результат став історичним рекордом клубу й тримався до цього дня 10 травня. Минулої осені його лише повторили Сергій Кушка і Павло Худзик. А перевершив у передостанньому за часом календарному матчі «Княжої» — Олександр Мандзюк. Влучний удар щасливського стрільця в поєдинку з «Буковиною» став для нього десятим у друголігових перегонах. А в наступній зустрічі з резервістами «Динамо» він оформив черговий стрілецький дубль і вийшов на позначку дванадцяти забитих м'ячів. Це два нових клубних рекорди — зокрема в одному сезоні й валовий індивідуальний за всі часи. Назагал у снайперському літописі занотовані прізвища тридцяти двох «княжичів». Останнім з них у згаданому вже матчі з буковинцями став юний Сергій Герасимець. А чільна група клубних стрільців має такий вигляд: Олександр Мандзюк — дванадцять забитих м'ячів, Леонід Бондарчук, Сергій Кушка, Роман Литовчак і Павло Худзик — по дев'ять.

Наймолодший ліговий стрілець в історії «Княжої» — Євген Чепурненко. Свого першого влучного удару він завдав у віці 16 років і 291 дня. Найстарший — 32 роки і 222 дні — Володимир Поліщук. Чотирнадцять бомбардирів обмежились одним голом. І ще тричі «допомогли» команді з Щасливого самостріли футболістів Івано-Франківська, Тернополя та Житомира.

Валерій ВАЛЕРКО.

Щодо «Ниви-Світанку», то кілька гравців взяли собі «на олівець» і, може, будемо вести переговори із тренерським штабом вінничан...

Артур

ВАЛЕРКО

з Бородянки

«Оболонь-2» — «Енергія» — 4:1 (3:1).

25 травня. 16.00. Спорткомплекс «Борекс». 80 глядачів. 16 градусів. Оцінка поля — 4.

Судді: А.Лисаковський (Одеса), Р.Криницький та О.Славнийчук (обидва — Чернівці).

Делегат ФФУ: Ю.Авдєєнко (Луганськ).

Київ: Чангелія, Вечтомов (Ушапівський, 82), Ятленко, П.Зуєвич, Мигаško, І.Комар-к (Бридня, 59), Лук'янець, Яланський (Ткач, 83), Пислар (С.Зуєвич, 60), Будний (Степанков, 68), М.Слободян (Зозуля, 58). Запасний: Дзудев. Тренер: Віктор Концурак.

Південноукраїнськ: Радіола, Куянов, Мукач, І.Недяк, Ямборко, С.Скляренко, Костенко (Дюрдєв, 77), Андрєєв, Коваленко-к (Ярмаш, 67), Наликашвілі, Ніколаєв. Запасні: Девушкін, Додуріч, Ігнатєв, Козирський. Тренер: Володимир Нечаєв.

Голи: Будний (4, 65), Мигаško (14, 43), Коваленко (38).

Попередження: Слободян (29), С.Скляренко (75), Куянов (81), Ніколаєв (85).

Чесна гра: 8,0 — 7,1.

Те, що називають дебютом зустрічі, виграли пивовари. Ударми головою м'ячі забивали Будний та Мигаško, а між цими епізодами Радіола заледве впорався з прицілним ударом Лук'яня. Ініціативою цілковито володіли господарі, аж поки енергетики досить несподівано не відіграли гол. Це капітан команди гостей Сергій Коваленко, знову ж таки, головою, закинув м'яча у ворота пивоварів. Проте дуже швидко та ж ударна сила оболонців повернула все на свої місця. За п'ять хвилин після гола Коваленка оплот оборони пивоварів Максим Мигаško забив у ворота енергетиків третій гол. А після серії замінів у другому таймі своїм другим у матчі та четвертим за тижнем голом відзначився Андрій Будний. Будучи під опікою оборонців, він прийняв м'яча на груди і завдав кинджального удару ногою. Після такого не гріх додати, що команда Віктора Концурака радує і грою, і результатом. 4:1 — непоганий настрій перед надприродним вояжем до Хмельницького.

Юрій

НАЗАРКЕВИЧ

зі Львова

«Карпати-2» — «Буковина» — 1:2 (0:0).

25 травня. 17.00. Стадіон «Україна». 100 глядачів. 15 градусів. Оцінка поля — 4.

Судді: Є. Петраков, М. Кривоносов (обидва — Київ), В. Пилипенко (Фастів).

Делегат ФФУ: В. Засуха (Київ).

Львів: Піцан, Чоба, Кузик-к, Підвірний (Гудима, 71), Табен (Габовда, 46), Тістик, Куцяба, Гордійчук (Яворський, 77), Задорожний, Дячук-Ставицький (Чучман, 83), Омельченко. Запасні: Мельниченко, Міхєєв. Тренер: Вадим Білоцерківський.

Чернівці: Сиротін, О. Мако-

війчук, Гамаль-к, Ісаєв, Керчу (Темерівський, 68), Скибинський (Стафійчук, 69), Тофан, С. Маковійчук, Семенюк, Климус (Тодорович, 46), Ілюк. **Запасні:** Раковиця, Ключко, Головачук, Прокопівич. Тренер: **Віктор Мглинець.**

Голи: Кузик (60) — С. Маковійчук (85), Ілюк (89).

Попередження: Підвірний (37), Гудима (87) — Климус (30), С. Маковійчук, 87.

Вилучення: Стафійчук (90+1).

Чесна гра: 7,5 — 6,8.

“Карпати-2” після чотирьох проведених домашніх матчів у Калуші повернулися до Львова і одразу ж виступили на центральному стадіоні міста. “Буковина”, середній вік гравців яких суттєво переважав показник молоді карпатівської команди, активніше розпочала гру. У дебюті могли відзначитися Максим Ілюк, Олександр Семенюк, які пробивали головою над поперециною. Гра поступово, вирівнялась, і моменти почали виникати біля воріт чернівчан. Микола Задорожний знайшов у штрафному вільного Павла Гордійчука, удар якого захисник перевів на кутовий. Міг відзначитися і Олексій Омельченко, удар якого прийшовся впритул зі стійкою. В середині тайму вже поперецина воріт господарів рятує львів'ян після удару головою Василя Тофана, який відгукнувся на кутовий удар Семенюка. Натомість удар Ігоря Тістикі 41-річний Павло Сиротін перевів на кутовий.

Другий тайм знову активніше розпочала “Буковина” — і Роман Кузик двічі рятує львів'ян вибиваючи м'яч з порожніх воріт після ударів Ілюка та Тофана. І як це часто буває у футболі, спрацювало старе правило. Захисник Роман Кузик підключився до розіграшу штрафного удару Юрія Габовди і головою

пробив у ближній кут, провівши свій перший гол у другій лізі. Через чотири хвилини “Карпати-2” могли подолати рахунок, але Задорожний, після пасу Гордійчука, обіграв воротаря і з лінії штрафного не влучив у порожні ворота. “Зелено-білі” продовжували атакувати — і після чергового стандарту Габовди головою пробивав Ярослава Куцяба, але Сиротін опинився в потрібному місці. Вдруге голкіпер чернівчан зіграв надійно після удару Омельченка.

Треба віддати належне чернівчанам, які не змирилися з таким розвитком подій і зуміли під кінець поєдинку вирвати перемогу. Степан Маковійчук вчасно зіграв на випередження і замкнув кутовий удар з правого флангу Олександра Тодоровича. Емоційний наставник чернівчан Віктор Мглинець після забитого гола крикнув: “Швидше м'яч забирайте з воріт”, сподіваючись на ще один гол. І через кілька хвилин Ілюк також скористався фланговою передачею, обіграв Івана Піцана і пробив у порожні ворота. А в компенсований час антигером матчу став Олег Стафійчук, який в центрі поля у підкаті грубо збив карпатівця. У підсумку “Карпати-2” зазнали вже десятої поспіль поразки у першості, на яку вони цього разу явно не заслуговували.

КОРОСТЕНЬ

ФК “Коростень” — “Арсенал” — 2:1 (2:0).

25 травня. 17.00. Стадіон “Спартак”. 2700 глядачів. 17 градусів. Оцінка поля — 3.

Судді: М. Митровський (Ужгород), Т. Соломчак, Б. Бучинський (обидва — Тернопіль).

Делегат ФФУ: В. Іжко (Київ).

Коростень: Лавренюк, Лешко, Черепанський, Пустовіт (Пасхалов, 90), Цимбалістий, Кучерчук, Голошев, Кадар (Прудко,

75), Стус, Галюк (Козеренко, 65), Грищенко (Вакар, 78). Тренер: **Анатолій Журавський.**

Біла Церква: Падун, Сокирка, Берун, Шевченко, Юрковський, В. Білий, Білик, Бермудес, Степанюк. На заміну виходили: Деркач, Духно, Ординський, Александров. Тренер: **Олег Надуда.**

Голи: Грищенко (24), Стус (32) — Бермудес (83).

Попередження: Кадар (9), Галюк (11) — Степанюк (8), Берун (23), Сіроштан (34), Деркач (86).

Чесна гра: 7,2 — 6,9.

ПЛИСКИ

“Єдність” — “Нафком” — 2:0 (1:0).

25 травня. 13.00. Стадіон “Єдність”. 250 глядачів. 15 градусів. Оцінка поля — 4.

Судді: Ю. Павлюченко, О. Дробітько (обоє — Полтава), В. Чернишов (Кременчук).

Делегат ФФУ: А. Шуренков (Суми).

Плиски: Батуринський, Дмитрулін, Якименко, Ломко, Пахомов, Шегда, Євсєєв, Синчук, Ровес, Омельченко, Полішук. На заміну виходили: Тарасенко, Кабанець, Шарій, Осарчук, Гаврильченко. Тренер: **Вадим Дьордь.**

Бровари: Карабін (Іванов, 52), Руденко, Войтович, Найко, Прохоров, Панченко (Довбиш, 49), Грона (Башкиров, 61), Козлюк (Шаповал, 38), Федюк (Плієв, 56), Негерей, Кушка (Рафаловський, 68). Тренер: **Олег Федорчук.**

Голи: Ровес (2, з пенальті), Полішук (50).

Попередження: Руденко (44).

Чесна гра: 8,5 — 7,2.

ОБУХІВ

“Рось” — “Динамо-3” — 4:1 (3:0).

25 травня. 17.00. Міський стадіон. 300 глядачів. 19 градусів. Оцінка поля — 3.

Судді: О. Москаленко (Кривий

Ріг), Ю. Маніло, А. Папірович (обидва — Хмельницький).

Делегат ФФУ: В. Бербенцев (Херсон).

Біла Церква: Фельде, Балацький (Блавацький, 83), Малий, Клешня (Лизун, 70), Пашенко, Клименко (Титомир, 75), Соловйов, Ткачук, Дорогань, Місько (Агафонов, 82), Олійник (Саган, 77). Тренер: **Ігор Химич.**

Київ: Поштаренко, Полішук, Новак, Козлов, Шматоваленко, Сахневич (Немчинов, 75), Воронченко (Білала, 46), Рудюк (Чаус, 76), Шевель, Погребняк (Прилепов, 46), Надточій (Хлань, 75). Тренер: **Віктор Кондратов.**

Голи: Місько (5), Ткачук (17), Пашенко (31), Соловйов (55) — Чаус (90+2).

Попередження: Малий (41), Дорогань (90+1), Фельде (90+3) — Рудюк (27), Шевель (44), Полішук (56).

Чесна гра: 7,5 — 7,0.

Нове ім'я

СІМНАДЦЯТИРІЧНИЙ ДЕБЮТАНТ

Перший матч у чемпіонатах України зіграв недавно вихоонець академічної групи київського “Динамо” Павло Поштаренко (тренери — Вячеслав Семенов і Сергій Журавльов). Сімнадцятирічний юнак, хоча й пропустив три голи від лідера друголігових перегонів — “Княжої” зі Щасливого, справив дуже добре враження і ознаменував свій дебют у “Динамо-3” парированим одинадцятиметровим.

Нинішній рік узагалі складається вдало для Павла. Січень приніс йому спеціальний

приз імені Олега Макарова на традиційному Меморіалі Воротаря Республіки, де юний голкіпер захищав останній рубіж фіналіста всеукраїнського турніру — макарівської “Трані”. Березень увінчався другим командним місцем на Меморіалі Миколи Кирсанова — Поштаренко і його ровесники з академії “Динамо” поступилися резервістам “Єдності” лише у фіналі. А в травні хлопець виграв зональний турнір Спортивних ігор школярів України, захищаючи ворота збірної Київщини.

Павлові Поштаренку виповнилося сімнадцять лише цього річного квітня. Він — вихоонець талановитого дитячого тренера Ігоря Дрозда, який плідно працює в Калинівці Броварського району. Саме там, на стадіонах столичної області, й опанував обдарований юнак ази народної гри. Хочеться вірити, що попереду в нього — багате на події та звершення футбольне життя. Принаймні саме цього бажає йому великий гурт щирих симпатиків.

Валерій ВАЛЕРКО.

КРИМСЬКИМ ФАХІВЦЯМ НА ЗАЗДРИСТЬ

Група «Б»

БОРИС ПЕВІН із Красноперкопська

“Хімік” — “Титан” А — 2:2 (1:1).

25 травня. 17.00. Стадіон “Хімік”. 3 500 глядачів. 25 градусів. Оцінка поля — 3.

Судді: С. Бойко (Київська область), А. Шапека (Маріуполь), О. Омельченко (Слов'янськ).

Делегат ФФУ: М. Хапченков (Донецьк).

Красноперкопськ: Бобко, Луценко, Качан, Калиненко, Кузнецов, Кривов'язий (Камерцель, 58), Леонов (Андрєєв, 82), Прошенко, П. Ротань, Шахов (Рябцев, 85), Довжик. **Запасні:** Замковий, Семука, Єрмак, Копильченко. Тренер: **Олександр Білозерський.**

Армянськ: Бобров, Мацак, Столярчук, Маслов (Перестяк, 72), Кирпичов, Сичов, Козлов (Мухамадєєв, 76), Сулименко (Бережний, 83), Крюков, Арбузов, Климентовський. **Запасні:** Кошелев, Хоменко, Марченко, Смирненко. Тренер: **Сергій Шевченко.**

Голи: Столярчук (4), Арбузов (32), Довжик (45), Леонов (67).

Попередження: Арбузов (33), Козлов (44), Мацак (71), Шахов (78), Андрєєв (87).

Чесна гра: 8,0 — 7,0.

Північнокримське дербі викликало неабиякий глядацький інтерес. Давно вже трибуни “Хіміка” не заповнювалися під зав'язку, та і як могло бути інак-

29 ТУР						
25 травня — неділя						
Кремінь — Олімпік Д — 0:1						
Шахтар — Газовик-ХГВ — +:-						
Металург-2 — Шахтар-3 — 0:2						
Олком — Гірник — 1:2						
Хімік — Титан А — 2:2						
Явір — Іллічівець-2 — 0:0						
ФК Полтава — Комунальник — 0:1						
Арсенал — Гірник-Спорт — 3:0						
Титан Д — Олімпік К — 3:1						
СТАНОВИЩЕ КОМАНД						
	І	В	Н	П	М	О
1. Арсенал	29	18	6	5	53-18	60
2. Комунальник	29	18	6	5	39-23	60
3. Титан А	29	18	5	6	61-36	59
4. Хімік	29	17	6	6	46-25	57
5. Шахтар	29	17	5	7	38-21	56
6. Олімпік Д	29	15	5	9	56-38	50
7. Шахтар-3	29	13	7	9	48-39	46
8. Олком	29	13	6	10	34-26	45

9. Кремінь	29	12	7	10	38-35	43
10. Іллічівець-2	29	11	8	10	37-44	41
11. Титан Д	29	10	6	13	35-40	36
12. ФК Полтава	29	9	9	11	29-43	36
13. Явір	29	9	6	14	34-51	33
14. Гірник	29	8	7	14	38-47	31
15. Гірник-Спорт	29	8	7	14	32-46	31
16. Металург-2	29	6	4	19	30-57	22
17. Олімпік К	29	3	7	19	24-56	16
18. Газовик-ХГВ	29	1	3	25	14-41	6

У наступному турі, 30 травня — п'ятниця, зустрічаються

Іллічівець-2 — ФК Полтава	
Титан А — Явір	
Гірник — Хімік	
Шахтар-3 — Олком	
Газовик-ХГВ — Металург-2	
Олімпік Д — Шахтар	
Гірник-Спорт — Титан Д	
Комунальник — Арсенал	
Олімпік К — Кремінь	

Найвлучніші

	І	Г(п)
Сергій Чудак (“Титан” А)	17	17(6)
Віктор Ареф'єв (“Олімпік” Д)	18	16(3)
Роман Довжик (“Хімік”)	17	15(1)
Сергій Івлєв (“Арсенал”)	20	14(2)
Роман Локтонов (“Кремінь”)	14	13
Юрій Кудинов (“Комунальник”)	14	12(4)
Євген Арбузов (“Титан” А)	13	11(1)
Сергій Рибалка (“Арсенал”)	18	11(4)
Кирило Дорошенко (“Шахтар-3”)	13	10(2)
Олександр Касян (“Шахтар-3”)	12	9
Альберт Шахов (“Хімік”)	14	9

Дискваліфіковані

Сергій Севостянов (“Шахтар”)	
Сергій Шакун (“Шахтар”)	
Олег Лучкевич (“Металург-2”)	
Дмитро Бусаргін (“Явір”)	
Степан Тієчко (“Явір”)	
Артем Путицев (“Газовик-ХГВ”)	

ремогу. Довго ще, мабуть, згадуватиме Довжик епізод на 75-й хвилині, коли його удар прийняла на себе поперецина воріт “Титану” (у цій ситуації міг відзначитися Прошенко, але не зорієнтувався і не пішов на добивання). А підвів межу невикористаним моментам Рябцев, який вийшов на заміну, і як тільки-но з'явився на полі, не реалізував вихід сам на сам з Бобровим.

ХАРКІВ

“Арсенал” — “Гірник-Спорт” — 3:0 (2:0).

25 травня. 17.30. Стадіон “Арсенал-Баварія”. 2000 глядачів. 20 градусів. Оцінка поля — 5.

Судді: І. Жосан, І. Пасхал, М. Чертоляс (усі — Херсон).

Делегат ФФУ: О. Чорний (Донецьк).

Харків: Зарубін, Шатило (Хроль, 82), Борзенко, Сумцов, Лещенко, Івлєв, Рибалка, Батузов (Приземлін, 73), Рудик (Абдулмеджидов, 41), Шульга (К. Марченко, 84), Степанчук. **Запасні:** Прокоп, Юров, Кононихін. Тренер: **Сергій Кандауров.**

Комсомольськ: Іванов, Чайка, Скоробрех, Кир'янов, Кондрашов, Ярошенко, Ромас (Р. Марченко, 18), Череватенко, 57), Ольшницький (Кравченко, 33), Русанцев (Шалак, 70), Алаєв, Молодожон (Малиночка, 53). **Запасний:** Коледа. Тренер: **Олег Ратій.**

Голи: Івлєв (7, 10, 60).

Попередження: Кир'янов (9), Марченко (53), Кравченко (60).

Чесна гра: 9,3 — 8,3.

Після тривалої паузи "Арсенал" повернувся собі перше місце турнірної таблиці. Звичайно, цьому сприяла нічия основних конкурентів — "Хіміка" й армянського "Титана". Проте не варто применшувати заслуги самого "Арсеналу", який не програв в першості України ось вже сьомий матч поспіль.

Початку матчу передувала хвилина мовчання. Присутні на стадіоні вшанували пам'ять відомого в Харкові тренера, колишнього футболіста Леоніда Саакашвілі.

Серйозна перевага однієї з команд в техніці й тактичному мисленні була помітна вже з перших хвилин матчу. Декілька небезпечних прострілів і верхніх подач виглядали як пристрілка, а потім пішли голи. Причому відразу порцією, і вже до десятої хвилини "Арсенал" вів у рахунок 2:0. Перший (як і другий, і третій) м'яч — на рахунок Івлєва. Форвард харків'ян у боротьбі з оборонцем заштовхав м'яч у ворота з декількох метрів після помилки воротаря. Якщо в цьому епізоді найкращий бомбардир "Арсеналу" (в сезоні) забив завдяки своєму голевому чуттю, то вже в наступному йому довелося проявити талант "технаря". Після навісу зі "стандарту" в центр штрафного Івлєв, будучи ніким не прикритим, красиво вдарив у дальній кут.

Забивши два м'ячі, "Арсенал" трохи зменшив оберти. Харків'яни немов пропонували суперникам атакувати, аби самим спробувати його піймати. Але "Гірник-Спорт" був настільки неконкурентоспроможний, що вже незабаром "Арсеналу" знову довелося йти вперед першим номером.

Запам'ятався дальній щільний удар Сумцова — м'яч пройшов у сантиметрах від воріт. Був також епізод, коли Рибалку в штрафному штовхнули в спину. Точніше, одній половині журналістів, що зібралися, здалося, що штовхав був, інша залишилася солідарна з арбітром, який пенальті не призначив. Момент спірний, але суддя був ближчий до епізоду, тому покладаємося на його кваліфікацію.

Другий тайм почався з обміну ударами — обидва рази впевнено зіграли воротарі. Втім, багато зусиль витратити не довелося: стій на місці і лови м'яч, що йде по центру. Зарубін розім'явся й залишився задоволений хоч би такою роботою, адже іноді доводилося відверто нудьгувати. Голкіперів гостей Іванову нудьгувати не доводилося. Більш того, знову довелося діставати м'яч із сітки. Відзначився Івлєв, який записав на свій рахунок "хет-трик", до речі, перший цього сезону на стадіоні "Арсенал-Баварія". Гол вийшов на славу. Лещенко з правого флангу виконав навіс на дальню стійку, звідки Івлєв акуратним ударом головою направив м'яч парашутом над воротарем точно в кут.

"Арсенал" на куражі понісся вперед і кілька разів був близький до успіху. Степанчук, Батузов, Рибалка — кожний із них міг стати автором гола, але всім їм не вистачило фарту. Ближче до кінця зустрічі, коли результат поєдинку вже ні в кого не викликав сумніву, гра перемістилася в центр поля. "Гірник-Спорт" змирився з поразкою і навіть не робив спроб забити гол престижу. "Арсенал", у свою чергу, діяв грамотно й впевнено контролював хід матчу. У цей час диктор по стадіону оголосив про зустріч, що завершилася в Краснопереконському, де місцевий "Хімік" зіграв вніжню з армянським "Титаном". Уболівальники вибухнули гучними оплесками. Всім стало ясно — все повертається на круги своя, "Арсенал" — знову перший.

Володимир ВИСОЦЬКИЙ із Полтави

ФК „Полтава” — „Комунальник” — 0:1 (0:1).

25 травня. 17.00. Стадіон „Локомотив”. 600 глядачів. 20 градусів. Оцінка поля — 3.

Судді: Д. Кутаков (Бровари), В. Тіпанов (Київська область), А. Литвин (Київ).

Делегат ФФУ: В. Тимофеев (Маріуполь).

Полтава: Скибенко, Трефіловський, Фатій, Бичков, Єфимов, Ткаченко, Крисанов (Григоренко, 52), Чарковський (Семиряк, 77), Кравчук (Третяк, 66), Мельниченко (Алієв, 68). Запасні: Швець, Балагура, Ярихін. Тренер: Олександр Омельчук.

Луганськ: Мельничук, Осьмачко, Рачиба, Ковган, Пархоменко, Чередниченко, Хлапонін, Герасименко (Ямполь, 90+2), Ротань, Продан (Козленко, 90+3), Курков (Шаєнко, 66). Запасні: Поліщук, Павлюк, Сивуха. Тренер: Юрій Малигін.

Гол: Ковган (5).

Попередження: Рачиба (35), Чередниченко (40), Герасименко (52), Пархоменко (62), Фатій (76).

Чесна гра: 8,0 — 7,3.

Гості — одні із лідерів групи „Б” — дуже активно почали поєдинок. І вже на п'ятій хвилині відкрили рахунок. Це Олександр Ковган використав вивірену передачу в штрафну площину полтавців, обіграв і захисника, і голкіпера, і спрямував м'яча в сітку — 1:0. Цей гол виявився переможним за всі дев'яносто чотири хвилини гри.

У полтавців гра явно не ладилася, одиночні проходи до воріт гостей зупиняли захисники луганчан. У першому таймі тільки на 30-й хвилині Гордун зумів відірватися від гравця гостей, але його удар вгадав і намертво забрав воротар Мельничук. Автор гола Ковган ще мав нагоду збільшити рахунок, але влучив м'ячем у стійку воріт. Ще через п'ять хвилин знову стійка виручила полтавців. Це сильно пробило Рачиба. На 32-й хвилині обіграв захисників „Полтави” Продан, пробив дуже сильно, але м'яч просвистів поруч зі стійкою воріт.

У другій половині гри тренери господарів зробили чотири заміни поспіль, але і це не допомогло. Єдиний момент і навіть відмінна можливість зрівняти рахунок була у Мельниченка, але його удар прийшовся прямо у ворота гостей.

Олександр ГУЗЕНКО із Запоріжжя

„Металург-2” — „Шахтар-3” — 0:2 (0:1).

25 травня. 17.00. Стадіон „Титан”. 500 глядачів. 27 градусів. Оцінка поля — 4.

Судді: І. Токаренко, А. Єремєєв (обидва — Миколаїв), Д. Шалічев (Симферополь).

Делегат ФФУ: О. Шост (Луганськ).

Запоріжжя: Борисенко, Ходуля (Данилко, 78), Ключик, Пелюшенко-к, Геворгян, Волинський, Приходько, Ковтун, Скороходов, Пазюк (Ягмурян, 75), Шуляк (Столяренко, 70, Стойловський, 85). Запасні: Кучинський, Мизін, Романенко. Тренер: Ігор Гіро.

Донецьк: Тельнов-к, Вознюк, Білий, Максименко, Клименко, Передистий, Гориславський (Овчинников, 46), Насибулін, Пономарь (Молдован, 65), Кошка, Пшеничний (Причиненко, 85). Запасні: Лукач, Книжник, Драченко, Михалев. Тренер: Ігор Леонов.

Голи: Передистий (21), Молдован (79).

Попередження: Скороходов (44).

Чесна гра: 8,3 — 8,8.

Перший тайм проходив у рівній боротьбі: цікаві комбінації в атаці вдавалися як господарям, так і гостям. У запоріжців був помітний Скороходов, який кілька разів демонстрував блискучий дриблінг. У одному з моментів Максим обіграв навіть чотирьох, але з хорошою позицією несилюно пробив по воротах. Донецчанам більше посміхнулася удача: на 21-й хвилині у Передистого вийшов прекрасний, за точністю і виконанням, діагональний удар у дальній кут, дістати який Борисенко не зміг.

Після перерви у „Металурга-2” гра зовсім розладналася. Часті обрізання в центрі поля раз-по-раз призводили до небезпеки біля воріт господарів. Кілька разів команду виручав голкіпер, парируючи просто вбивчі удари з боку „помаранчево-чорних”. Але на 79-й хвилині і він не зміг перешкодити голу. Після чергової помилки запоріжців, „Шахтар-3” отримав чисельну перевагу в атаці, і Дмитро Молдован легко замкнув передачу уздовж лінії воріт.

ДОНЕЦЬК

„Титан” Д — „Олімпік” — 3:1 (2:0).

25 травня. 17.00. Стадіон „Смолянська”. 100 глядачів. 24 градуси. Оцінка поля — 3.

Судді: А. Кузьмін (Миколаїв), А. Дудчик (Чернігів), Ю. Атаманюк (Одеська область).

Делегат ФФУ: О. Гордієнко (Дніпропетровськ).

Донецьк: Чернєєв, Кармелюк, Шубін (Лискевич, 69), Квірквія, Барановський, Басов, Бородавка, Охмат (Погодін, 46), Кононенко (Феденков, 80), Александров (88), Федоров (Скидан, 46), Д. Соколовський (Гуліватий, 65). Запасні: Приходько. Тренер: Євген Король.

Кіровоград: Карпов, Стрельцов (Сіденко, 69), Дяденко, Руденко, Шевельов, Карпинець (Король, 46), Маткевич, Андрієнко, Іщенко (Головченко, 41), Хорунжий, 81), Кочура, Кевлич (В. Соколовський, 41), Добролеж, 73). Запасні: Травкін. Тренер: Юрій Кевлич.

Голи: Федоров (1), Квірквія (45), Шубін (67, з пенальті), Король (72).

Попередження: Басов (43).

Чесна гра: 8,3 — 8,3.

КРАСНОПІЛЛЯ

„Явір” — „Ллчівець-2” — 0:0 (0:0).

25 травня. 16.00. Стадіон „Колос”. 100 глядачів. 21 градусів. Оцінка поля — 3.

Судді: К. Монзуль (Харків), О. Очкуренко (Нікополь), Є. Данильченко (Луганськ).

Делегат ФФУ: О. Бойко (Київ).

Маріуполь: Старушенко, Нелін, Ковальов, Доценко, Швець, Георгібіані (Радіонов, 75), Папій, Отрок (Іванов, 86), Мазуренко (Чахотін, 45), Мельник, Гунченко. Тренер: Юрій Керман.

Попередження: Бусаргін (38), Тиєчко (70), Матлаш (72), Охрімченко (90).

Чесна гра: 7,0 — 8,3.

МЕЛІТОПОЛЬ

„Олком” — „Гірник” — 1:2 (1:1).

25 травня. 17.00. Стадіон „Спартак” імені О. Олексенка. 3 500 глядачів. 30 градусів. Оцінка поля — 3.

Судді: О. Головков (Северодонецьк), А. Шалавін, С. Ковальських (обидва — Симферополь).

Делегат ФФУ: Б. Данцкер (Маріуполь).

Мелітополь: Мельченко, Коваленко, Бугайов, Яковенко, Пономаренко, Корольков, Макаров, Сивашенко (Гафіатулін, 70), Дудченко (Полянський, 75), Савченко (Козлов, 80), Панченко. Запасні: Попережай, Маслов. Тренер: Іван Марущак.

Кривий Ріг: Косенко, Федоров, Воробйов, В'яч. Дяченко, Цимбал, Савін, Гвоздевич, Чернов, Бондар (Чепраков, 46, Бесараб,

75), Бездольний, Пешковський. Запасні: Гурін, Віт. Дяченко, Колесніченко. Тренер: В'ячеслав Бакланов.

Голи: Бездольний (8), Сивашенко (21), Цимбал (89).

Попередження: Гвоздевич (9), В'яч. Дяченко (90+3), Козлов (90+4).

Чесна гра: 8,0 — 7,4.

Олександр ГУЗЕНКО із Запоріжжя

„Металург-2” — „Шахтар-3” — 0:2 (0:1).

25 травня. 17.00. Стадіон „Титан”. 500 глядачів. 27 градусів. Оцінка поля — 4.

Судді: І. Токаренко, А. Єремєєв (обидва — Миколаїв), Д. Шалічев (Симферополь).

Делегат ФФУ: О. Шост (Луганськ).

Запоріжжя: Борисенко, Ходуля (Данилко, 78), Ключик, Пелюшенко-к, Геворгян, Волинський, Приходько, Ковтун, Скороходов, Пазюк (Ягмурян, 75), Шуляк (Столяренко, 70, Стойловський, 85). Запасні: Кучинський, Мизін, Романенко. Тренер: Ігор Гіро.

Донецьк: Тельнов-к, Вознюк, Білий, Максименко, Клименко, Передистий, Гориславський (Овчинников, 46), Насибулін, Пономарь (Молдован, 65), Кошка, Пшеничний (Причиненко, 85). Запасні: Лукач, Книжник, Драченко, Михалев. Тренер: Ігор Леонов.

Голи: Передистий (21), Молдован (79).

Попередження: Скороходов (44).

Чесна гра: 8,3 — 8,8.

Перший тайм проходив у рівній боротьбі: цікаві комбінації в атаці вдавалися як господарям, так і гостям. У запоріжців був помітний Скороходов, який кілька разів демонстрував блискучий дриблінг. У одному з моментів Максим обіграв навіть чотирьох, але з хорошою позицією несилюно пробив по воротах. Донецчанам більше посміхнулася удача: на 21-й хвилині у Передистого вийшов прекрасний, за точністю і виконанням, діагональний удар у дальній кут, дістати який Борисенко не зміг.

Після перерви у „Металурга-2” гра зовсім розладналася. Часті обрізання в центрі поля раз-по-раз призводили до небезпеки біля воріт господарів. Кілька разів команду виручав голкіпер, парируючи просто вбивчі удари з боку „помаранчево-чорних”. Але на 79-й хвилині і він не зміг перешкодити голу. Після чергової помилки запоріжців, „Шахтар-3” отримав чисельну перевагу в атаці, і Дмитро Молдован легко замкнув передачу уздовж лінії воріт.

КРЕМІНЬ

„Кремінь” — „Олімпік” Д — 0:1 (0:0).

25 травня. 17.00. СК „Політехнік”. 5500 глядачів. 24 градуси. Оцінка поля — 4.

Судді: С. Приступа, Н. Рачинська, І. Бондар (усі — Київ).

Делегат ФФУ: Б. Потапчук (Миколаїв).

Кременчук: Чумак, Дичко, Винник, Обревко, Сліпченко, Апришко, Тимченко (Гришанович, 46), Гришин (Волошин, 58), Сутула (Гавренков, 46), Лактіонов (Кикоть, 71), Безус (Конев, 63). Запасні: Олійник, Слива.

Тренер: Сергій Свистун.

Донецьк: Пуговкін, Чех, Змієвський, Сасов, Хомченковський (Сикільський, 65), Санжар, Уланов, Головченко (Хомутів, 70), Воскобойник (Віцько, 60), Ареф'єв (Коваленко, 75, Логвинов, 80), Некрасов. Запасні: Левченко, Ісмаїлов. Тренер: Ігор Петров.

Гол: Віцько (64).

На 26-й хвилині Ареф'єв не реалізував пенальті.

Попередження: Некрасов (90+2).

Чесна гра: 8,0 — 8,0.

На міжнародній арені

ПРОЛОГ ДО ЄВРО-2008 З УКРАЇНЦЯМИ

Національна команда України, як відомо, на цього-річних єврофіналах не виступатиме. Проте без українців континентальний футбольний форум обійтися не зможе. Збірні мерів наших міст візьмуть участь в своєрідному пролозі до Євро-2008 — європейському чемпіонаті міських провідників.

— У прем'єрному турнірі, зініційованому австрійськими муніципалітетами і підтриманому Європейською спілкою футбольних асоціацій, представлені всім державам, — розповів вашому кореспонденту Тарас Добрівський, міський голова Боярки, що на Київщині. — Вони розподілені на дві попередні групи. Нашими конкурентами в стартовому раунді стануть збірні мерів Італії, Німеччини, Польщі та друга команда господарів.

— Судячи з усього, ваш чемпіонат Європи, на відміну від основного футбольного дійства року, пройде в одній країні?

— Так, мова про Австрію. Якщо конкретніше — про місто Зальцбург. Саме там, з 29 по 31 травня, відбудуться матчі двох раундів — групового та стикового. Формула змагань така: спочатку перегони в групах, де кожний зустрічатиметься з кожним, потім — вирішальні поєдинки між представниками двох груп за принципом перше місце з першим, друге з другим і так далі.

— Це будуть матчі на стандартному полі?

— Групові — на майданчиках укорочених розмірів і за правилами, що застосовуються в міні-футболі. Стикові — повноцінні, на класичному ігровому полі. Така змішана система обумовлена щільним часовим графіком. Що не кажіть, але міські керівники мають чимало клопотів на батьківщині, тому відлучатися надовго не можуть. Навіть за умови, що більшість з нас використали для зарубіжної поїздки свою відпустку.

— Хто увійшов до збірної країни?

— Ті, хто не лише вболіває, а й безпосередньо грає у футбол: люди спортивні, добре підготовлені фізично. Горезвісних підстав у нашої команди немає. Її основу становлять мери Чернігова, Бахмача, Жмеринки, Ковеля, Сваляви та інших українських міст.

— Не боїтеся осоромитися на чужині? Тим паче, що вашу групу можна називати „квінтетом смерті” — маю на увазі присутність представників провідних футбольних держав Європи...

— Ще наші діди казали: вовків боїться — в ліс не ходити... Ми сповнені рішучості гідно представити Україну в пролозі до Євро-2008. Та й готувалися до міжнародної прем'єри насправді ґрунтовно. Крім індивідуальних тренувань мали й низку загальнокомандних. Працювали і в Києві, і на Київщині, зокрема під проводом авторитетного тренера Віктора Мозгового з Обухова. Тому й можливості один одного вже знаємо достеменно, навіть устигли певною мірою зігратися. Тепер справа — за таланом. На все інше наших старань і завзяття має стачити.

Валерій ВАЛЕРКО.

ПІДСУМКИ ВСЕУКРАЇНСЬКИХ ЗОНАЛЬНИХ ЗМАГАНЬ З ФУТБОЛУ НА ПРИЗИ КЛУБУ "ШКІРЯНИЙ М'ЯЧ" – 2007/2008

Середня вікова група – 1996 р.н.

Група 1
м. Новоселиця
Чернівецької обл.
ЗОШ № 6 м. Мукачеве Закарпатської обл. — ЗОШ № 7 м. Тернопіль — 0:0
"Ротор" ЗОШ с. Зелений Гай Чернівецької обл. — ЗОШ № 6 м. Мукачеве — 2:0
"Ротор" — ЗОШ № 7 м. Тернопіль — 4:1

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. ЗОШ с. Зелений Гай	2	2	0	0	6-1	6
2. ЗОШ № 6 м. Мукачеве	2	0	1	1	0-2	1
3. ЗОШ № 7 м. Тернопіль	2	0	1	1	1-4	1

Кращі гравці турніру за амплуа:

Воротар: Книжницький Олександр ("Ротор")
Оборонець: Росул Василь (ЗОШ № 6 м. Мукачеве)
Півоборонець: Трач Степан (ЗОШ № 7 м. Тернопіль)
Нападник: Антонюк Євген ("Ротор")

Група 2

м. Володимир-Волинський
Волинської обл.
НВК № 3 м. Володимир-Волинський Волинської обл. — ЗОШ № 260 м. Київ — 3:1
ЗОШ-інтернат с. Стрілки Львівської обл. — ЗОШ № 6 м. Долина Івано-Франківської обл. — 5:2
ЗОШ № 260 м. Київ — ЗОШ № 6 м. Долина — 2:3
НВК № 3 м. Володимир-Волинський — ЗОШ-інтернат с. Стрілки — 1:0
ЗОШ-інтернат с. Стрілки — ЗОШ № 260 м. Київ — 1:1
ЗОШ № 6 м. Долина — НВК № 3 м. Володимир-Волинський — 0:6

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. НВК № 3 м. Володимир-Волинський	3	3	0	0	10-1	9
2. ЗОШ с. Стрілки	3	1	1	1	6-4	4
3. ЗОШ № 6 м. Долина	3	1	0	2	5-13	3
4. ЗОШ № 260 м. Київ	3	0	1	2	4-7	1

Команда-переможець змагань з елементів техніки гри у футбол — ЗОШ-інтернат с. Стрілки.

Переможці у вправах:

Жонглювання: Голубка Юрій (ЗОШ с. Стрілки)
Удари на дальність: Голубка Юрій (ЗОШ с. Стрілки)
Удари на точність: Кирильчук Андрій (НВК № 3 м. Володимир-Волинський)

Група 3

м. Рівне
ЗОШ № 26 м. Рівне — ЗОШ с. Стрибіж Житомирської обл. — 6:2
ЗОШ № 26 м. Рівне — ЗОШ № 1 м. Ізяслав Хмельницької обл. — 6:0
ЗОШ с. Стрибіж — ЗОШ № 1 м. Ізяслав — 5:0

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. ЗОШ № 26 м. Рівне	2	2	0	0	12-2	6
2. ЗОШ с. Стрибіж	2	1	0	1	7-6	3
3. ЗОШ № 1 м. Ізяслав	2	0	0	2	0-11	0

Кращі гравці турніру за амплуа:

Воротар: Білоус Вадим (ЗОШ № 26 м. Рівне)
Оборонець: Ревуцький Андрій (ЗОШ № 26 м. Рівне)
Півоборонець: Оріховський Павло (ЗОШ с. Стрибіж)
Нападник: Кльоц Дмитро (ЗОШ № 26 м. Рівне)
Бомбардир: Жильчук Дмитро (ЗОШ № 26 м. Рівне)
Команда-переможець змагань з елементів техніки гри у футбол — ЗОШ № 26 м. Рівне.

Переможці у вправах:

Жонглювання: Кльоц Дмитро (ЗОШ № 26 м. Рівне)
Удари на дальність: Ревуцький Андрій (ЗОШ № 26 м. Рівне)
Удари на точність: Гришкевич Павло (ЗОШ № 26 м. Рівне)

Група 4

м. Вінниця
ЗОШ № 27 м. Вінниця — ЗОШ № 12 м. Чернігів — 4:0
ЗОШ № 26 м. Черкаси — Гімназія № 5 м. Охтирка Сумської обл. — 0:5
ЗОШ № 12 м. Чернігів — Гімназія № 5 м. Охтирка — 2:2
ЗОШ № 27 м. Вінниця — ЗОШ № 26 м. Черкаси — 10:2
ЗОШ № 26 м. Черкаси — ЗОШ № 12 м. Чернігів — 4:4
Гімназія № 5 м. Охтирка — ЗОШ № 27 м. Вінниця — 0:5

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. ЗОШ № 27 м. Вінниця	3	3	0	0	19-2	9
2. Гімназія № 5 м. Охтирка	3	1	1	1	7-7	4
3. ЗОШ № 12 м. Чернігів	3	0	2	1	6-10	2
4. ЗОШ № 26 м. Черкаси	3	0	1	2	6-19	1

Кращі гравці турніру за амплуа:

Воротар: Мелашенко Сергій (ЗОШ № 12 м. Чернігів)
Нападник: Лапін Олександр (Гімназія № 5 м. Охтирка)
Кращий гравець: Демченко Олександр (ЗОШ № 27 м. Вінниця)

Група 5

м. Миколаїв
"Атака" (ЗОШ № 2-гімназія м. Балта Одеської обл.) — "Аметист" (Олександрійський колегіум Кіровоградської обл.) — 0:1
ЗОШ № 19 м. Миколаїв — ЗОШ № 69 м. Кривий Ріг Дніпропетровської обл. — 1:1
"Аметист" — ЗОШ № 19 м. Миколаїв — 0:6
ЗОШ № 69 м. Кривий Ріг — "Атака" — 0:2
"Аметист" — ЗОШ № 69 м. Кривий Ріг — 1:5
"Атака" — ЗОШ № 19 м. Миколаїв — 0:3

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. ЗОШ № 19 м. Миколаїв	3	2	1	0	10-1	7
2. ЗОШ № 69 м. Кривий Ріг	3	1	1	1	6-4	4
3. "Аметист"	3	1	0	2	2-11	3
4. "Атака"	3	1	0	2	2-4	3

Кращі гравці турніру за амплуа:

Воротар: Яровой Ігор (ЗОШ № 69 м. Кривий Ріг)
Оборонець: Руденко Сергій ("Атака")
Півоборонець: Олейник Олександр (ЗОШ 19 м. Миколаїв)
Нападник: Кірсев Віталій (ЗОШ № 19 м. Миколаїв)
Бомбардир: Кірсев Віталій (ЗОШ № 19 м. Миколаїв)

Команда-переможець змагань з елементів техніки гри у футбол — ЗОШ № 69 м. Кривий Ріг.

Переможці у вправах:

Жонглювання: Волков Єгор (ЗОШ № 69 м. Кривий Ріг)
Удари на дальність: Власюк Олександр (ЗОШ № 69 м. Кривий Ріг)
Удари на точність: Ніколенко Андрій ("Аметист")

Група 6

м. Каховка Херсонської обл.
"Темп" (ЗОШ № 1 м. Енергодар Запорізької обл.) — ЗОШ № 23 м. Керч АР Крим — 2:5
ЗОШ № 4 м. Каховка Херсонської обл. — ЗОШ № 61 м. Севастополь — 4:0
"Темп" — ЗОШ № 4 м. Каховка — 0:4
ЗОШ № 23 м. Керч — ЗОШ № 61 м. Севастополь — 1:1
ЗОШ № 61 м. Севастополь — "Темп" — 2:2
ЗОШ № 4 м. Каховка — ЗОШ № 23 м. Керч — 1:0

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. ЗОШ № 4 м. Каховка	3	3	0	0	9-0	9
2. ЗОШ № 23 м. Керч	3	1	1	1	6-4	4
3. ЗОШ № 61 м. Севастополь	3	0	2	1	3-7	2
4. "Темп"	3	0	1	2	4-11	1

Кращі гравці турніру за амплуа:

Воротар: Дудка Роман (ЗОШ № 4 м. Каховка)
Оборонець: Левинський Олександр (ЗОШ № 61 м. Севастополь)
Півоборонець: Баранов Дмитро ("Темп")
Нападник: Гайдаєнко Сергій (ЗОШ № 4 м. Каховка)
Бомбардир: Гайдаєнко Сергій (ЗОШ № 4 м. Каховка)

Команда-переможець змагань з елементів техніки гри у футбол — ЗОШ № 23 м. Керч.

Переможці у вправах:

Жонглювання: Щербак Артем (ЗОШ № 23 м. Керч)
Удари на дальність: Щербак Артем (ЗОШ № 23 м. Керч)
Удари на точність: Дворецький Олександр (ЗОШ № 23 м. Керч)

Група 7

м. Гадяч Полтавської обл.
ЗОШ-інтернат м. Гадяч Полтавської обл. — ЗОШ № 11 м. Куп'янськ Харківської обл. — 2:1
ЗОШ № 26 м. Луганськ — "Надія" НВК № 49 м. Макіївка Донецької обл. — 2:1
"Надія" — ЗОШ № 11 м. Куп'янськ — 2:1
ЗОШ № 26 м. Луганськ — ЗОШ-інтернат м. Гадяч — 2:0
ЗОШ № 26 м. Луганськ — ЗОШ № 11 м. Куп'янськ — 1:0
ЗОШ-інтернат м. Гадяч — "Надія" — 2:0

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. ЗОШ № 26 м. Луганськ	3	3	0	0	5-1	9
2. ЗОШ-інтернат м. Гадяч	3	2	0	1	4-3	6
3. "Надія"	3	1	0	2	3-5	3
4. ЗОШ № 11 м. Куп'янськ	3	0	0	3	2-5	0

Найкращі гравці турніру за амплуа:

Воротар: Теленков Ілля ("Надія")
Оборонець: Носач Владислав (ЗОШ-інтернат м. Гадяч)
Півоборонець: Бабенко Іван (ЗОШ № 26 м. Луганськ)
Нападник: Лазько Сергій ("Надія")
Бомбардир: Рубан Станіслав (ЗОШ № 26 м. Луганськ)

Команда-переможець змагань з елементів техніки гри у футбол — ЗОШ № 26 м. Луганськ

Переможці у вправах:

Жонглювання: Бабенко Іван (ЗОШ № 26 м. Луганськ)
Удари на дальність: Бабенко Іван (ЗОШ № 26 м. Луганськ)
Удари на точність: Нагайцев Олександр (ЗОШ № 11 м. Куп'янськ)

ЗОШ № 26 м. Рівне

1. Білоус Вадим
2. Заремба Даниїл
3. Курилович Павло
4. Кушнір Андрій
5. Поліщук Олег
6. Ревуцький Андрій
7. Ковтунович Василь
8. Кльоц Дмитро
9. Яконюк Валентин
10. Босюк Микола
11. Колядич Михайло
12. Жильчук Дмитро
13. Гришкевич Павло
14. Лисак Андрій
15. Осипчук Анатолій
16. Велигурський Михайло
17. Качановський Олег
Тренер: Кубишкін Юрій Володимирович
Директор ЗОШ: Дзюбак Володимир Федорович

НВК № 3

м. Володимир-Волинський
Волинської обл.
1. Шаптала Олександр
2. Кренц Сергій
3. Пінковський Юрій
4. Кирильчук Андрій
5. Стегній Владислав
6. Нечай Тарас
7. Каштелян Павло
8. Андрусик Андрій
9. Механів Максим
10. Клак Олексій
11. Крук Павло
12. Мельник Богдан
13. Зінкевич Олексій
14. Максимук Сергій
Тренер: Поляновський Василь Олександрович
Директор ЗОШ: Русинова Віра Григорівна

СК "Каховка" (ЗОШ № 4

м. Каховка Херсонської області)
1. Дудка Роман
2. Литвинов Сергій
3. Вітук Сергій
4. Шкаленко Олександр
5. Гайдаєнко Сергій
6. Гламаздин Денис
7. Антонов Олександр
8. Дарійчук Роман
9. Колядич Артур
10. Парілов Микита
11. Букін Володимир
12. Бойко Єгор
13. Коваленко Віктор
14. Іонін Володимир
Тренер: Камінев Віталій Миколайович
Директор ЗОШ: Ігнатенко Катерина Михайлівна

ЗОШ № 27 м. Вінниця

1. Брижчук Тимофій
2. Когут Владислав
3. Зеленько Дмитро
4. Кардаш Олександр
5. Кудраш Олександр
6. Мельник Дмитро
7. Демченко Олександр

8. Трещейко Владислав
9. Нечай Артем
10. Маляренко Андрій
11. Борячук Андрій
12. Волосович Олександр
13. Антипов Віктор
14. Рябцев Владислав
15. Оленіч Олександр
16. Кирилов Ілля
17. Матвійчук Володимир
Тренер: Базалицький Валерій Афанасійович
Директор ЗОШ: Куровська Ірина Володимирівна

ЗОШ № 19 м. Миколаїв

1. Корнелюк Ігор
2. Садовський Віталій
3. Гаргай Владислав
4. Волошин Артем
5. Книш Павло
6. Дуржинський Дмитро
7. Білоусов Артем
8. Асенков Артем
9. Савун Євген
10. Свідерський Рувім
11. Папушой Юрій
12. Голуб Євген
13. Кірсев Віталій
14. Стельмах Андрій
15. Наумов Вадим
16. Олейник Олександр
17. Іляшенко Дмитро
Тренер: Абрамян Ара Олексійович
Директор ЗОШ: Ільїн Олексій Олексійович

"Ротор" (ЗОШ с. Зелений Гай

Чернівецької області)
1. Антонюк Євген
2. Туряк Андрій
3. Кострєба Тарас
4. Книжницький Олександр
5. Горбатюк Василь
6. Павленчук Василь
7. Матикін Олексій
8. Соломан Максим
9. Корбут Михайло
10. Гостюк Степан
11. Михайлевський Максим
12. Гнатюк Савелій
13. Вирнов Михайло
14. Марковський Олег
Тренер: Марчук Ігор Іванович
Директор ЗОШ: Довганюк Анжела Василівна

ЗОШ № 26 м. Луганськ

1. Скворцов Єгор
2. Бурля Дмитро
3. Рубан Станіслав
4. Лазебник Олександр
5. Тарабан Максим
6. Минько Максим
7. Бабенко Іван
8. Король Іван
9. Андрущук Андрій
10. Квачов Олександр
11. Габарасв Хаха
12. Бакшунов Владислав
13. Столяров Іван
14. Дубовий Олексій
15. Фомінов Олександр
16. Ткаченко Артем
17. Шкварок Володимир
Тренер: Коршиков Анатолій Миколайович
Директор ЗОШ: Банатова Світлана Олександрівна

ЗОШ-інтернат м. Гадяч

Полтавської області)
1. Носач Владислав
2. Шкіль Віталій
3. Дубовик В'ячеслав
4. Смух Станіслав
5. Єременко Олег
6. Панченко Олександр
7. Луценко Олексій
8. Деменко Вадим
9. Попович Валерій
10. Юзефович Ярослав
11. Нижник Ярослав
12. Герасько Сергій
13. Опанасенко Дмитро
Тренер: Гнипа Юрій Іванович
Директор ЗОШ: Бєседа Володимир Миколайович.

У КИЄВІ ФІНІШУВАВ ТРЕТІЙ ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ШКІЛЬНИЙ ЧЕМПІОНАТ З ФУТБОЛУ "DJUISE ГОЛ-2008"

Кожен учень 6—8 класів із загальноосвітніх шкіл 64-х міст України, який любить грати у футбол, міг взяти участь у загальнонаціональних змаганнях і виграти головний приз — поїздку до Італії.

У Києві, на Майдані Незалежності, відбувся фінал Третього всеукраїнського шкільного чемпіонату з футболу "DJUISE ГОЛ-2008" та чемпіонату груп підтримки "DJUISE ФАН-2008". Майже 16000 школярів із 64 міст України впродовж трьох місяців змагалися за право називатись найкращими. У запеклій боротьбі визначились чемпіони "DJUISE ГОЛ" — юні футболісти тернопільської школи №27 та дівоча група підтримки з херсонської школи №55. Хлопці вибороли поїздку до Італії, а для дівчат головним призом стане майстер-клас у відомого танцюриста Влада Ями.

Чемпіонат "DJUISE ГОЛ" уже третій рік поспіль відбувається в нашій країні. Юні футболісти майже з 2300 шкіл з усієї України упродовж трьох весняних місяців змагалися за право вважатися найкращою шкільною футбольною командою України — чемпіоном "DJUISE ГОЛ-2008".

Мета чемпіонату — сприяння популяризації здорового і активного способу життя серед молоді та впровадженню фізичної культури і спорту в повсякденний побут юнаків та дівчат, зміцнення їхнього здоров'я, підготовка молоді до життя та трудової діяльності. Чемпіонат включено до переліку обов'язкових заходів Міністерства освіти та науки України. Він складався з кількох інтегрованих міні-чемпіонатів: "DJUISE ГОЛ" — основний для хлопчиків; "DJUISE ФАН" — для дівчат; конкурс стінгазет — загальне змагання для всіх фанів.

Чемпіонат відбувався у кілька етапів: кваліфікаційний, міський, регіональний та національний — максимально наближено до структури "справжнього" професійного футболу — за схемами ФІФА та олімпійською.

Попередні сезони продемонстрували активність дівочої аудиторії змагань у їхньому прагненні підтримати свої футбольні команди. На численні прохання DJUISE започаткував у сезоні 2008 року — чемпіонат груп підтримки "DJUISE ФАН-2008". На них очікує захоплююче артистично-танцювальне змагання за головний приз — можливість відвідати ексклюзивні уроки одного з провідних танцюристів України Владислава Ями.

Переможець конкурсу стінгазет отримав призові квитки на один із футбольних матчів осінньої серії ігор у Києві.

Чемпіонат "DJUISE ГОЛ-2008" відбувався у 64-х містах України, які розподілені на чотири регіональні групи, побудовані за принципом зручності шляхів сполучення між містами: Західний регіон (з центром у Львові), Північний регіон (з центром у Києві), Східний регіон (з центром у Харкові) і Південний (з центром у Одесі). Всі учасники чемпіонату на кожному етапі отримували призи й подарунки (залежно від складності перемоги), а команди-переможниці — солідні призи, серед яких цифрові фотоапарати й плеєри, комплекти спортивного одягу, взуття, м'ячі й навіть ноутбук.

Минулого й позаминулого років перемогу в чемпіонаті вибороли

спорті ми вже давно інтегровані. Тут ми, беззаперечно, найкращі, — запевнив присутніх В'ячеслав Гамов. — У нас на державному рівні проводиться багато спортивних змагань, серед яких — "Козацький гарт" (колишні норми ГТО), "Старти надій" (плавання й легка атлетика), "Стрімкий м'яч" (гандбол), "Срібна тура" (шахи) тощо. Звичайно, не всі вони є Всеукраїнськими змаганнями, бо на все не вистачило б коштів. Пріоритет мають олімпійські види спорту.

Член журі чемпіонату вболівальників в номінації "DJUISE

юні футболісти зі Львова. Торішні переможці — учні Синівської гімназії №1 м. Львова — відвідали Лондон, де зустрілися з футболістом Андрієм Шевченком, побували на грі команди "Челсі". До того ж, кожен із юних чемпіонів отримав у подарунок комп'ютер. Так що юним спортсменам, учасникам чемпіонату, є за що змагатися.

У Фіналі "DJUISE ГОЛ-2008" зустрілися чотири команди — збірні дніпропетровської школи №147, миколаївської школи №54, вінницької школи №33 та тернопільської школи №27. Саме ці команди вийшли у фінал, чим довели, що є найкращими з понад двох тисяч команд, які брали участь у Чемпіонаті "DJUISE ГОЛ". Хлопці показали справжню футбольну майстерність, яскраву гру та щирі емоції.

У дівчат до фіналу змогли пробитися 4 найсильніші команди. Це групи підтримки з Харкова, Новоукраїнки Кіровоградської області, Херсона та Кам'янця-Подільського.

Під час прес-конференції голова Комітету з фізичного виховання Міністерства освіти й науки В'ячеслав Гамов відзначив плідну співпрацю між освітянським та молодіжно-спортивним міністерствами і провідним українським бізнесом. Це співпадає з вимогою Президента України Віктора Ющенка щодо залучення якомога більшої кількості дітей і молоді до занять фізкультурою та спортом. І хоча на сьогодні в Україні працює 26 тисяч учителів фізкультури, а в спортивних секціях і ДЮСШ понад 10 тисяч тренерів навчають і виховують майже 350 тисяч юних спортсменів, жодне міністерство не може охопити спортом усіх бажаючих. Тому ініціатива бізнес-структур сьогодні не просто вельми актуальна, а й надзвичайно цінна.

— Сьогодні всі говорять про інтеграцію України в Європу. У

ФАН", хореограф танцювального колективу "Аб" Адам Уедраого впевнений, що всім спортивним командам вкрай необхідна підтримка. А черлідінг — не просто підтримка, а й красиве видовище. Темношкірий танцюрист розповів, на що, в першу чергу, звертатиме увагу професійне журі. В основі суддівства — професіоналізм дівочих команд, артистизм учасниць, висока виконавська техніка, відповідність художнім нормам, акторська майстерність, костюми.

Святкове дійство на Майдані Незалежності тривало до 22 години. Упродовж дня для вболівальників проводилися "Конкурс музичного порталу", "Діджингл", "Зланго", "DJUISE-міні-футбол", Meet&Greet-сесія (зустріч з улюбленими музикантами) та багато інших розваг.

Столиця України вітала фіналістів грандіозним музичним шоу за участі гуртів "Gorehiza", "Стереоліза", "Тартак", "Скай" та "Друга ріка". Хедлайнером концерту став відомий російський гурт "Токіо". Закінчилося яскраве спортивне свято неймовірним феєрверком.

Свою майстерність показали й члени української національної збірної з черлідінгу. Повірте, це було яскраве, динамічне видовище!

Перший всеукраїнський чемпіонат із черлідінгу (груп підтримки команд на баскетбольних, футбольних та інших спортивних змаганнях) відбувся три роки тому в Харкові. Цей вид спорту вигадали в Америці. Це — суміш аеробіки, танцю та гімнастики. Але за столітню історію існування, розповідають спортсмени, у черлідінгу з'явилися свої правила. Головний атрибут справжніх черлідерів — кольорові помпони в руках.

Маніпулювати різнокольоровими помпонами — ціла наука. В Америці, де черлідінгу більше ста років, виробництво помпонів поставлене на конвеєр. Українські спортсменки майструють їх власноруч, з різнокольорових поліетиленових пакетів.

У черлідінгу — свої суворі правила, говорять дівчата: наприклад, у всіх учасниць команди повинне бути однакове взуття й обов'язково підібране волосся. Якщо хтось порушує правила, команду просто виключають зі змагань.

"Є кодекс черлідерів. Він не має права палити, висловлювати незадоволення поведінкою вболівальників, обговорювати інші команди", — розповідає президент федерації черлідінгу Юрій Крикун.

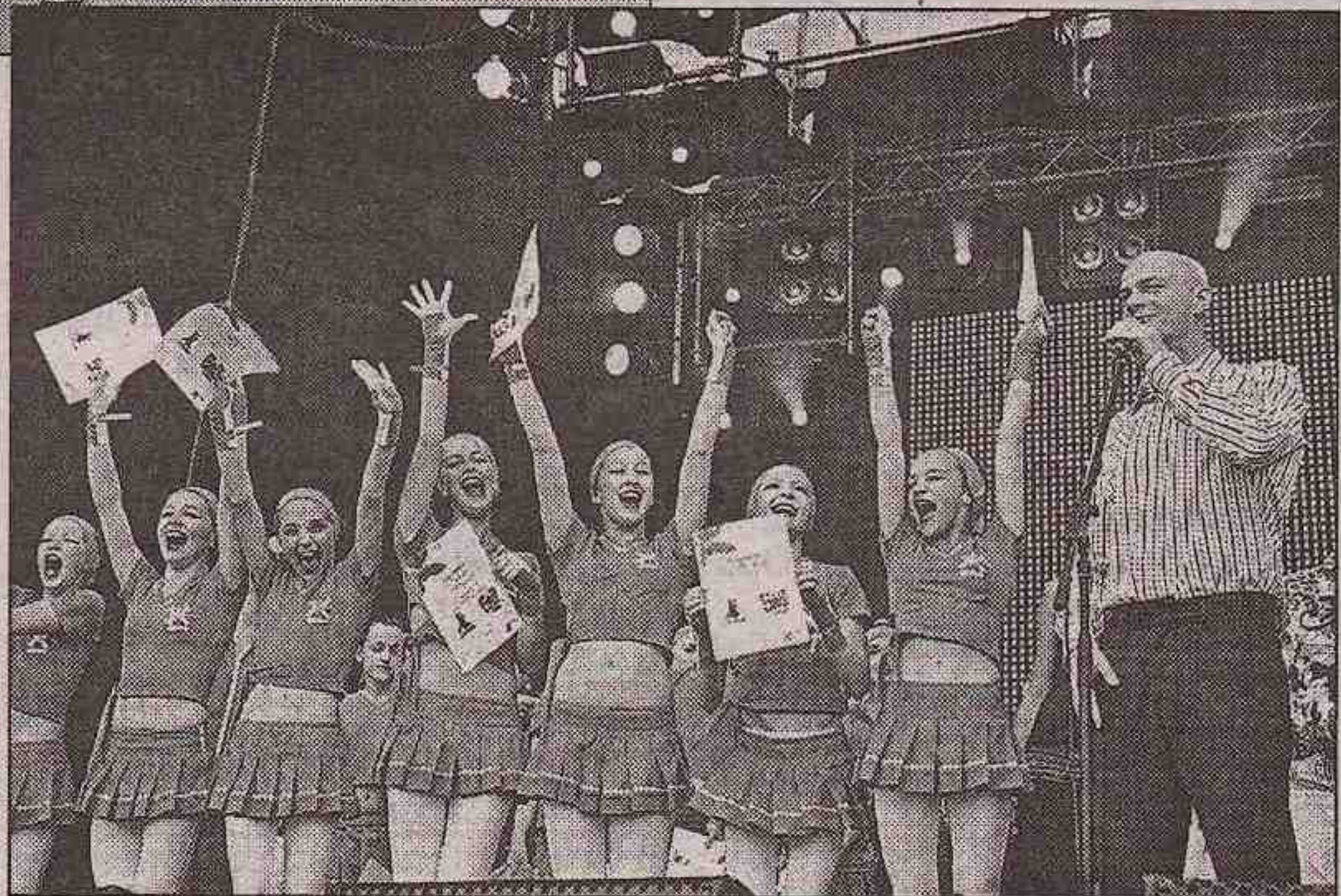

З капітаном команди, 20-річною Наталею Овсяник (як і з самою командою) я поспілкувала під час старту третього Всеукраїнського чемпіонату з футболу серед школярів "DJUISE ГОЛ-2008". А під час старту чемпіонату дівчата показали клас! Руки й ноги виконували такі па, викидали такі колінця!

Капітан дівочої команди Наталя Овсяник, триразова чемпіонка України, перша чемпіонка Європейських ігор, майстер спорту міжнародного класу, з семи років займається художньою гімнастикою. А три роки тому, під час вступних іспитів до Університету фізкультури, вона познайомилася з президентом федерації, який і запросив її до відбору в збірну України з черлідінгу. Дівчина народилася в Запоріжжі, нині живе з матір'ю й пухнастою сірою кицькою Лізою в Славутичі на Київщині. Наталя розповіла, що команда багато часу проводить разом, бо тренування — двічі на день. Молодіжні тусовки Наталя не дуже любить, хоча, коли немає тренувань, не відмовилася би провести вечір у хорошій компанії. Дівчина вчить англійську, бо саме ця мова допомагає спілкуватися в поїздках за кордон. А ще Наталя плете спицями й гачком, "Колись навіть светра собі сплела!". Але то було давно, ще до участі в Національній збірній.

Щодо планів на майбутнє, чемпіонка мріє, щоб її обранець був спортсменом, до того ж — ніжним, лагідним і люблячим. Кандидатура вже є. Головне на сьогодні, вважає тендітна, схожа на школярку-підлітка з веселими "бісиками" в очах, чемпіонка, перемогти на чемпіонаті України, гідно виступити на інших, не менш престижних, чемпіонатах.

Ще хотілось би, щоб і в Україні черлідінг приділялося стільки уваги, як у Росії. Там це — соціальний проект. Цього року уряд Москви виділив 4 млн. доларів для розвитку цього виду спорту. Лише в Москві налічується майже 300 команд груп танцювальної підтримки, а у нас на всю Україну й сотні не набереться. Цей вид спорту дозволяє забрати дівчаток з вулиці, дати їм можливість не

Черлідер, у перекладі з англійської — "лідер настрою". У харківських черлідерів — студенток Академії фізкультури — є список команд, які вони "підтримують".

Всеукраїнську Федерацію черлідінгу було створено 4 роки тому. І одразу ж Національна збірна з цього синтетичного виду спорту стала фіналісткою чемпіонату світу в Токіо. Потім були перемоги на чемпіонатах Європи в Польщі, Росії, Швеції. І на торішніх перших Європейських іграх, що проходили в Києві, наша команда виявилася на висоті.

просто танцювати, а й витратити енергію під час підтримки улюбленої команди. До речі, в школах Японії замість уроків фізкультури — уроки черлідінгу. Дякуючи зацікавленості Міністерства в справах сім'ї, молоді та спорту, в Україні теж починає розвиватися черлідінг.

Для мене танець та гімнастика — не лише спорт, важка праця, а й естетична насолода. Це — стан душі, — на прощання сказала Наталя Овсяник.

Наталя ПЛАХОТНЮК.

№ 57 (2009)

ГЕНІЙ СТАНДАРТИВ

ський "Інтер", з яким завоював ще кілька трофеїв. 9 квітня 2006 року у ворота "Асколі" він забив свій останній гол із штрафного в чемпіонаті Італії.

Михайлович завжди чимало забивав, незважаючи на своє амплуа. На віки увійшов в історію його хет-трик у матчі „Лацио“ проти „Сампдорії“. Всі три голи у ворота своєї колишньої команди Михайлович провів

Михайлович вважається одним з найкращих виконавців штрафних ударів в історії футболу. Йому належить рекорд серії "А" за кількістю голів, забитих із штрафних, — 27. Також в одному з матчів серії "А" (за "Лацио" у ворота "Сампдорії") Синіша забив одночасно три голи таким чином.

Вражав ворота Синіша з різних дистанцій: від бровки і перебуваючи прямо по центру, але завжди його виокремлювало одне — манера удару. Траєкторію польоту м'яча після удару Михайловича було важко визначити. М'яч по хитрій дузі перелітав стінку і різко змінював курс польоту, опускаючись у кут воріт. Синіша примудрявся забивати не лише із штрафних та пенальті, навіть з кутових. Утім, реалізувати пенальті — справа нехитра, а от забити з кутового без помилки суперника і без успіху — нереально. Однак не для Михайловича. Саме це й зробило югослава особливим — генієм стандартів.

сон набавив ціну, ще накинув... І тут Михайлович як садонув! М'яч із свистом відлетів метрів на 10 вище за огорожу! Бурхливі оплески!

НУ, ВІД ТЕБЕ І СМЕРДИТЬ, ВІЄЙРА!

Але не лише виконанням геніальних штрафних ударів запам'ятався Синіша Михайлович. У скандальних хроніках він також

мент я не вкладав в ці слова ніякого расистського сенсу.

Просто я хотів, щоб він зрозумів, чим саме я незадоволений. Якби Вієйра був білим, я однак обізвав би його. Наприклад, "смердючим французом". Те, що я нібито назвав його "смердючою чорною мавпою", — брехня! Як я міг — адже Вієйра зовсім не схожий на мавпу! Отож, якщо вішати на мене ярлик расиста, то його доведеться повісити і на Патрика". Тоді Михайлович відбувся лише двоматчевою дискваліфікацією...

Восени 2003-го він мав аж вісім матчів дискваліфікації. Сталось це у домашній грі проти "Челсі", в матчі Ліги чемпіонів. Видалили Синішу на 52-й хвилині за рахунок 0:1, в результаті "Челсі" виграв — 4:0! Югослава вилучили за плювок у румунського форварда "Челсі" Адріана Муту. Коли російський арбітр зустрічі Валентин Іванов показав Михайловичу червону картку, Синіша підлив масла у вогонь, довго відмовляючись йти з поля, а потім — залишити лаву запасних. Покидаючи її, Синіша шпурнув пляшку з водою у бік лави гостей.

Сам Муту вважає, що цей епізод — продовження війни, яку Синіша йому оголосив, коли він (Муту) ще грав у "Вероні". До плювка ж призвело верховне єдиноробство цих футболістів, в якому румун ударив серба ліктем. При цьому Муту запевняв, що зробив це абсолютно випадково. Михайлович з ним, мабуть, не погодився.

МАНЧІНІ — ЦЕ НЕАБИЯКА СКІПКА

Однак траплялися випадки в біографії Михайловича, які дуже характерні для таких персон (аля Паоло ді Каніо), коли він перетворювався із героя скандалів на чемну людину. У матчі „Лацио“ проти „Комо“ за рахунок 2:0 (за-

кінчився він 3:0) арбітр матчу Давіеле Томболіні спочатку зарахував гол форварда римлян Бернардо Корраді, а потім несподівано відмінив взяття воріт. Виявилось, Синіша із власної волі підійшов до арбітра і пояснив, що перед тим, як відпасувати Корраді, оборонець „лаціале“ Джузеппе Панкаро підіграв собі рукою.

Чесність Михайловича викликала неоднозначну реакцію в команді. Хтось його лаяв, хтось, навпаки, захищав. У числі останніх і сам Корраді, але були такі, хто пишався вчинком Синіші. Тренер римлян Роберто Манчіні зазначив: приємно, що в його команді грають чесні люди. Щоправда, можливо тому, що вони давні друзі. Потоваришували вони тоді, коли разом грали в "Сампдорії". Потім була спільна робота в "Лацио" спочатку на полі, а потім, після невеликої перерви, на різних теренах (тренер — гравець). А на перехід Михайловича до „Інтера“ найбільше вплинув саме Манчіні.

Цікаво, що погравши за "нереадзуррі", Синіша дав показову відповідь на запитання настійливого журналіста, який мріяв дізнатися, — чи правда, що Манчіні радиться зі своїм давнім товаришем, а Михайлович його поважає. Ось його відповідь:

— Ніколи! Він грав у футбол довше, ніж я, і знає його набагато краще, ніж я. Ми можемо хіба що поговорити після гри — він розповість, що він думає, я відповім тим же. Треба сказати, Манчіні — це неабияка скіпка. Прошу зрозуміти мене правильно — це комплімент! Він — педант. З ним ви завжди знаєте, куди бігти і що робити будь-якої хвилини матчу. Він кожен рух намагається відпрацювати на тренуваннях та ще й обґрунтувати з тактичної точки зору. Неабиякий професіонал. З ним інколи буває важко, адже він вимагає, та ще й як.

Михайлович був один із небагатьох, хто своєю грою нівелював негативну власну поведінку на полі, через що йому пробачали огріхи. Він і сам пробачав, як, скажімо, пробачив американцям бомбардування своєї рідної країни. Кажуть, що Михайлович може очолити збірну Сербії. Тоді ми побачимо зовсім іншого Михайловича, не майстра виконання штрафних ударів, а імпульсивного тренера національної команди.

Олесь ЮРИНЕЦЬ.

Прізвисько — Міха
Бомбардувальник з Борово
Дата народження — 20 лютого 1969 року
Місце народження — Вуковар, Югославія
Громадянство — Сербія
Зріст — 185 см

КЛУБНА КАР'ЄРА

1988—1991 „Войводина“ — 75 (20)
1991—1992 „Црвена Звезда“ — 53 (15)
1992—1994 „Рома“ — 59 (2)
1994—1998 „Сампдорія“ — 118 (13)
1998—2004 „Лацио“ — 167 (26)
2004—2006 „Інтер“ — 39 (7)

НАЦІОНАЛЬНА ЗБІРНА

1991—2003 Югославія/ Сербія і Чорногорія — 62 (10)

ДОСЯГНЕННЯ

З „Црвеною Звездою“:

Чемпіон Югославії — 1991, 1992
Кубок чемпіонів — 1991
Міжконтинентальний кубок — 1991

З „Войводиною“:

Чемпіон Югославії — 1989

З „Лацио“:

Чемпіон Італії — 2000
Володар Суперкубка Італії — 2000
Кубка Італії — 2000
Кубок Італії — 2004
Кубок кубків та Суперкубок Європи — 1999

Учасник ЧС-98, ЧЕ-2000.

Дебют у серії "А": „Рома“ — „Пескара“ — 0:1 (6.09.1992).

Дебют у збірній Югославії: Югославія — Фарерські о-ви — 7:0 (16.05.1991).

Найкращий футболіст Югославії — 1999

прямим ударом зі штрафних. Цікаво, що перед матчем Михайлович, перекидаючись репліками з кіпером „Сампдорії“ Ферроном, жартівливо попередив його: „Стережися, Ферро! Якщо спробуєш зрушитися з місця перед моїм ударом — виймай м'яч із сітки!“ На другий тайм (а в першому Михайлович поклав два голи) вони знову виходили разом. „Я ледве розкрив рота, як Феррон, якого я досі вважаю своїм найкращим товаришем, благально вигукнув: „Не треба! Мовчи!“ Не допомогло. Це був мій день“. І день „Лацио“, який здобув розгромну перемогу — 5:2.

Після тренувань Михайлович завжди залишався відпрацьовувати удари. Причому він лупив не тільки поверх дерев'яної стінки, але й просто полюблив пострілювати по порожніх воротах з центра поля. Одного разу до нього підійшов тодішній тренер „Лацио“ Свен-Горан Ерікссон і запропонував: „Сперечаємося на п'ятірку, що ти не перебієш м'яч через он ту огорожу!“ До огорожі було метрів вісімдесят. Михайлович промовчав. Ерік-

СТЕРЕЖИСЯ, ФЕРРО!

Наприкінці минулого року британський таблоїд „The Sun“ склав список десяти найкращих виконавців штрафних ударів за всю історію футболу. Звісно, переможцем цієї номінації став Девід Бекхем, а наш сьогоднішній герой посів у ньому третє місце, розмістившись слідом за Жуїньо Пернамбукано.

Уперше виконувати майстерно штрафні удари Михайлович розпочинав у команді рідного міста ФК „Борово“ (район міста — Вуковар). Батько Михайловича, Богдан — серб, а мати, Вікторія — хорватка, тому після розпаду Югославії Синіша міг виступати чи за збірну Хорватії, чи за збірну Союзної Республіки Югославія (нині — Сербія). Він віддав перевагу останній, оскільки завжди вважав себе більше сербом, ніж хорватом через війну та релігію. Михайлович входив у золоту югославську команду, яка виграла 1987 року молодіжний чемпіонат світу в Чилі. У тій команді виступали такі гравці, як Просінечки, Бобан, Міатович, Брнович, Штімац та Ярні, проте через війни та розпад країни ця команда не змогла показати себе на вищому рівні.

Ну, хіба що, хорвати 1998 року дійшли до півфіналу ЧС, але поступилися там господарям першості французам 2:1. Пригадуйте дубль Тюрама, який забив два м'ячі команді Мирослава Блажевича? Хорвати з Бобаном, Просінечки та Ярні перемогли у втішному фіналі голландців і стали бронзовим призерами того чемпіонату.

Професійну кар'єру Михайлович розпочав у ФК „Войводина“, звідки в січні 1991 року перейшов до „Црвени Звезди“ і допоміг команді виграти Кубок європейських чемпіонів, забивши один з післяматчевих пенальті у ворота „Марселя“ у фінальному матчі. А в півфіналі він зі штрафного забив ключовий гол у ворота „Байєрна“. Разом з „Црвеною Звездою“ Михайлович завоював й Міжконтинентальний кубок.

1992-го року Михайлович переїхав до Італії, де виступав за „Рому“, „Сампдорію“, „Лацио“ та „Інтер“. Найуспішнішими у кар'єрі для нього був виступ за римський „Лацио“, з яким Синіша вигравав серію „А“, Кубок Італії, Кубок володарів Кубків, Суперкубок Італії та Суперкубок УЄФА. 2004 року Михайлович прийняв запрошення Роберто Манчіні і перейшов у мілан-

МАНІШЕ, ХАКАН ШУКУР, РОСИЦЬКИЙ...

Група «А»

07/06	19:00	Швейцарія — Чехія
21:45		Португалія — Туреччина
11/06	19:00	Чехія — Португалія
21:45		Швейцарія — Туреччина
15/06	21:45	Туреччина — Чехія
21:45		Швейцарія — Португалія

Португалія

Головною новиною з табору „європейських бразильців“ стала відсутність у заявці півоборонця

„Інтера“ Маніше. Чотири роки тому він став однією з головних зірок чемпіонату Європи в Португалії, брав участь в ЧС-2006, а в ході відбірного турніру Євро-2008 зіграв вісім поєдинків. Колишній футболіст московського „Динамо“, схоже, поплатився за те, що не зміг завоювати місце в основному складі „Інтера“, куди перейшов на правах оренди з „Атлетико“ цією зимою.

Єдиний дебютант у команди Сколарі — голкіпер „Спортинга“ Руї Патрісіу, який їде до Австрії і Швейцарії разом з одноклубниками Жоау Моутинью та Мігелом Велозу. Потрапив у список і форвард „Панатінаїкоса“ Елдер Поштіга, який лише двічі виходив на поле у відбірному турнірі. „У мене такі ж очікування, як і в 2004 році. Я сподіваюся, що ці гравці знають, що таке хороша гра за країну, і виведуть нас в другий етап турніру. Я вірю в цей склад“, — заявив Сколарі.

По завершенні континентальної першості хавбек „Бенфіки“ Петі збирається закінчити кар'єру в збірній Португалії. У минулому відбірному циклі екс-футболіст „Боавішти“ зіграв сім матчів, а всього провів за збірну 53 зустрічі та забив чотири голи. Проте цього сезону йому докучали травми коліна і стегна. У складі „Бенфіки“ він провів лише 17 матчів чемпіонату Португалії. Це найгірший показник в його дев'ятирічній кар'єрі у вищому дивізіоні. „У мене були непрості травми, але на Євро я знову буду в своїй найкращій формі“, — заявив Петі.

Воротарі: Рикарду („Бетіс“), Кім („Бенфіка“), Руї Патрісіу („Спортинг“).

Оборонці: Паулу Феррейра („Челсі“), Рикарду Карвалью („Челсі“), Босингва („Порту“), Бруну Алвеш („Порту“), Жорж Рибейру („Боавішта“), Фернанду Мейра („Штутгарт“), Пепе („Реал“), Жуїш Мігел („Валенсія“).

Півоборонці: Петі („Бенфіка“), Деку („Барселона“), Раул Мейрелеш („Порту“), Мігел Велозу („Спортинг“), Жоау Моутинью („Спортинг“).

Нападники: Нуну Гомеш („Бенфіка“), Симау („Атлетико“), Криштіано Роналду („Манчестер Юнайтед“), Нані („Манчестер Юнайтед“), Рикарду Куарежма („Порту“), Угу Алмейда („Вердер“), Елдер Поштіга („Панатінаїкос“).

Туреччина

Тренер збірної Фатих Терим ще повністю не визначився зі списком 23-х, але точно відомо, що в нього не потрапила жива легенда Хакан Шукур. Не буде серед „щасливчиків“ і правого оборонця Гекхана Генюла, який ушкодив праву стопу вже на зборах команди і змушений покинути табір збірної.

Генюл, на рахунку якого чотири матчі за збірну, відзначив, що подібна ситуація багато в чому склалася через наполегливе бажання грати за свій клуб. „У останніх матчах сезону я виходив на поле на свій страх і ризик, — відзначив 23-річний футболіст. — Це сильно ускладнило мій стан, про що я зараз дуже шкодую. Не можу описати власні відчуття, я так хотів поїхати на Євро. Я не маю ні на кого зла. Три дні мною займався фахівець з мюнхенського „Байєрна“ — він сказав, що на повне відновлення піде близько місяця“.

А хавбек „Байєрна“ Хаміт Алтинтоп, чия участь в чемпіонаті Європи після безрезневого перелому була під запитанням, продовжує повертатися на минулий рівень. „Я повністю відновився після травми стопи, — розповів хавбек. — Я більше не відчуваю болю і готовий грати. Можу сказати, що зустріч з португальцями в стартовому матчі нам на руку. Якщо ми зіграємо на належному рівні, у нас буде шанс на перемогу. Якщо ми зможемо виконати тактичні задумки Фатиха Терима на полі, проблем не буде. Ми

зробимо все, щоб досягти успіху“.

Турки вже встигли провести два контрольні поєдинки. Перший відбувся у німецькому Білефельді, де розташований тимчасовий табір збірної. Суперниками дружини Терима була збірна Словачки, яку учасник Євро натужно мінімально переміг — 1:0. Точний удар на рахунок Хакана Балти.

Наступний опонент турків — збірна Уругваю — виявився міцнішою за словаків і дала Териму і К' чимало приводів для роздумів. Після першої половини зустрічі рахунок був рівний — 1:1. На 13-й хвилині туркам вдалося швидкий гол — Арда Туран в падінні головою зумів розпечатати ворота Каріні. Уругвайці достатньо швидко відігралися — з пенальті відзначився Суарес. Початок другої половини знову був за турками (забив гол Ніхат), але наприкінці поєдинку південноамериканська збірна двічі (Суарес та Даріо Родригес) примусила виймати кіпера турків Волкана м'яча із воріт.

Воротарі: Волкан Демірель („Фенербахче“), Рюшту Рекбер („Бешикташ“), Толга Зенгін („Трабзонспор“).

Оборонці: Сабрі Саріоглу („Галатасарай“), Гекхан Зан („Бешикташ“), Ібрахим Каш („Бешикташ“), Емре Ашик („Галатасарай“), Сервет Четин („Галатасарай“), Хакан Балта („Галатасарай“), Угур Борал („Фенербахче“).

Півоборонці: Мехмет Ауреліо („Фенербахче“), Мехмет Топал („Галатасарай“), Емре Белезоглу („Ньюкасл“), Тюмер Метин („Лариса“), Йилдірай Баштюрк („Штутгарт“), Хаміт Алтинтоп („Байєрн“), Айхан Акман („Гала-

тасарай“), Арда Туран („Галатасарай“), Тунджай Шанлі („Мідлсборо“), Казим („Фенербахче“), Гокдениз Карадениз („Рубін“).

Нападники: Ніхат („Вільєр-ал“), Халіл Алтинтоп („Шальке-04“), Семіх Шентюрк („Фенербахче“), Мевлют Ердинг („Сошо“).

Чехія

Капітан збірної Томаш Росицький, якого наступного тижня чекатиме операція, оголосив про те, що він не встигав відновитися до старту фінальної стадії Євро-2008. 27-річний півоборонець не виходив на поле з січня. Відколи він ушкодив підколінне сухожилля. Передбачалося, що його відновлення займе лише „декілька днів“, але травма виявилася сер-

йознішою, внаслідок чого Росицькому довелося визнати, що його шанси поїхати на чемпіонат в Австрії і Швейцарії нульові. „Це

найскладніший етап моєї кар'єри, — визнав хавбек. — Я пропустив велику частину сезону в „Арсеналі“, а зараз повз мене проходить чемпіонат Європи“.

За цих умов наставнику чехів Карелу Брукнеру не залишалося нічого, окрім як запропонувати повернутися до збірної ветерану Павелу Недведі. Однак хавбек „Ювентуса“ відмовився од такої заманливої пропозиції.

Єдиним новачком національної команди стане нападник острівського „Баніка“ Вацлав Сверкош. До 24 років цей форвард встиг пограти в „Борусії“ Менхенгладбах та берлінській „Герті“, з 15 голами вирвавшись в лідери списку бомбардирів чемпіонату Чехії цього сезону.

А повз Євро пролетіли володар Кубка УЄФА у складі „Зеніту“ Радек Ширл та Даніель Пуділ із

ко („Копенгаген“), Станіслав Влчек („Анדרлехт“).

Нападники: Ян Коллер („Нюрнберг“), Мілан Барош („По-

ртсмут“), Мартин Фенін („Айнтрахт“), Вацлав Сверкош („Банік“).

Швейцарія

Після серії з чотирьох поразок в перевіірочних зустрічах господарі Євро-2008 (швейцарці) нарешті здобули свою першу перемогу. В суботу в Лугано альпійці виграли у збірної Словаччини з рахунком 2:0 (Бехрамі, Фрай).

Наставник господарів Якоб Кун вибрав словаків як спаринг-партнера не дарма — через схожий стиль гри останніх з чехами, суперника швейцарців по груповому етапу Євро. Разом з тим, в поєдинку не взяли участі травмовані Транквілло Барнетта, Кристоф Шпіхер, Філіп Деген. Футболісти повинні відновитися безпосередньо перед початком чемпіонату.

Серед тих, хто не зіграв на європейському форумі, опинився Стів фон Берген. Оборонець „Герти“ став вже третім гравцем, який покинув розташування дружини Якоба Куна. Раніше третій воротар Фабіо Кольторті був відправлений додому з діагнозом „післявірусна перевтома“, а форвард Блез Н'куфо не допоможе національній команді через надриг пахового м'яза.

Воротарі: Дієго Бенальо („Вольфсбург“), Паскаль Цубербюллер („Ксамакс“), Еллін Якулович („Грасхоппер“).

Оборонці: Людовик Маньїн („Вердер“), Кристоф Шпіхер („Айнтрахт“), Філіп Сендерос („Арсенал“), Стефан Ліхштайнер („Лілля“), Філіп Деген („Борусія“ Д), Йохан Джуру („Арсенал“), Патрик Мюллер („Ліон“), Стефан Гріхтінг („Осер“), Маріо Егіман („Карлсруе“).

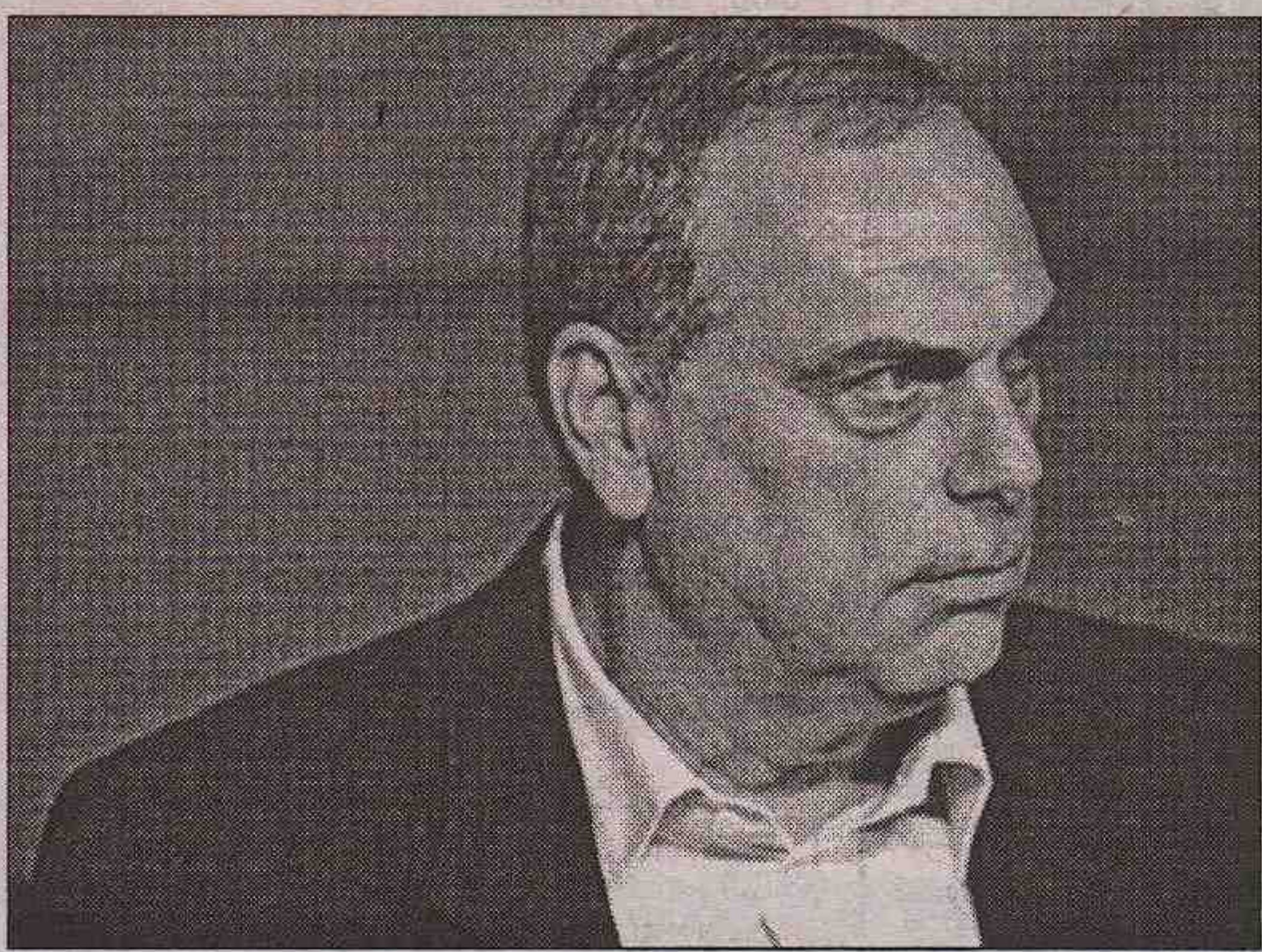
Півоборонці: Даніель Гігакс („Метц“), Валон Бехрамі („Лацио“), Гекхан Інлер („Удинезе“), Жельсон Фернандес („Манчестер Сіті“), Бенджамін Хуггел („Базель“), Транквілло Барнетта („Байєр“), Хакан Якін („Янг Бойз“), Рикардо Кабаньяс („Грасхоппер“).

Нападники: Алекс Фрай („Борусія“ Д), Ерен Дердйок („Бахель“), Йохан Фонлантен („Зальцбург“), Томас Хеберлі („Янг Бойз“), Марко Штреллер („Базель“).

Підготував
Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Відставка

ГРАНТА ЗВІЛЬНЕНО

Головний тренер "Челсі" Авраам Грант був відправлений у відставку. Таке рішення ухвалене на зборах ради директорів клубу.

"Кожен співробітник "Челсі" дякує йому за внесок у розвиток нашого клубу з вересня минулого року. Зараз всі наші зусилля будуть спрямовані на те, щоб знайти нового тренера для "Челсі". До офіційного призначення ніяких коментарів більш не буде", — йдеться в заяві на офіційному сайті лондонського клубу.

З численних чуток, відразу кілька кандидатур претендують очолити лондонський клуб. У числі перших: тренер національної збірної Росії Гус Хіддінк, тренери "Інтера" Роберто Манчіні і "Манчестера Сіті" Свен-Горан Ерікссон.

Що стосується колишнього наставника "Челсі" Жозе Моуриньо, з тих же чуток, найімовірніше, він замінить Роберто Манчіні на містку "Інтера".

"РЕЙНДЖЕРС" — ВОЛОДАР КУБКА ШОТЛАНДІЇ

"Рейнджерс" став володарем Кубка Шотландії, обігравши у фінальному матчі команду з другого дивізіону "Queen of the South" з рахунком 3:2 завдяки дублю Кріса Бойда. Нагадаємо, що "Рейнджерс", який цього сезону також виграв Кубок Ліги, на днях не зумів стати чемпіоном Шотландії, поступившись титулом "Селтику". Раніше "Рейнджерс" програв у фіналі Кубка УЄФА пітерському "Зеніту".

Товариські матчі

РОСІЯ РОЗІЙШЛАСЯ!

Хорватія — Молдова — 1:0 (1:0).
Гол: Ніко Ковач (31).

Швейцарія — Словаччина — 2:0 (0:0).
Голи: Бехрамі (56), Фрай (63).

Угорщина — Греція — 3:2 (0:1).

Голи: Дзудшак (47), Юхаж (59), Вадох (63) — Аманатідіс (45), Ліберопулос (90).

Ірландія — Сербія — 1:1 (0:0).
Голи: Ког (90) — Пантелич (75).

Росія — Казахстан — 6:0 (2:0).
Голи: Погребняк (26), Володимир Бистров (45), Зирянов (59), Білялетдинов (85, пен.), Торбинський (89), Сичов (90).

Австралія — Гана — 1:0 (0:0).
Гол: Стеріовські (46).

Японія — Кот д'Івуар — 1:0 (1:0).
Гол: Тамада (21).

Сауд Аравія — Сирія — 1:0 (1:0).
Гол: Аль-Муалад (17).

Туреччина — Уругвай — 2:3 (1:1).
Голи: Арда Туран (13), Ніхат (51) — Суарес (31, пен., 78), Даріо Родригес (85, пен.).

Катар — Кувейт — 1:1
Індія — Тайвань — 3:0
Китай — Йордан — 2:0
Таїланд — Ірак — 2:1
Іран — Замбія — 3:2

У своєму дебютному матчі біля керма збірної Угорщини Ервін Куман здолав греків, які не програвали з серпня минулого року. Голландський фахівець зумів налаштувати своїх підопічних, які, пропустивши першими, змогли переламати хід поєдинку в другій половині і здобули вольову перемогу. На м'яч Янніса Аманатідіса господарі після перерви відповіли точними ударами Болажа Джуджака, Ролонда Юхаса і Крістіана Водоца, а греки сподобилися лише на гол Нікоса Ліберопулоса наприкінці поєдинку.

Хорвати виграли в Рієці у молдован з мінімальним рахунком завдяки точному удару Ніко Ковача. Капітан "шапечок" відзначився під кінець півгодини гри, замкнувши головою подачу Івана Ракитича з кутового. У перерві наставник хорватів Славен Білич зробив відразу шість замінів, і в другому таймі збірна Молдови заграла першим номером. У результаті воротарю господарів Стіпе Плетикосі довелося зробити ряд вражаючих сейвів.

А збірна Росії напередодні розійшлася на казахів. Гус Хіддінк на гру виставив експериментальний склад, але й це не завадило його команді здобути розгромну перемогу. Особливо постаралися росіяни наприкінці матчу, коли у ворота казахів влетіло три м'ячі. Цікаво, що всі шість м'ячів забивали різні футболісти, а останні три голи забивали представники "Локомотива".

Кубок Італії

ПОМСТА РИМЛЯН

"Рома" — "Інтер" — 2:1.

Голи: Мексес (36), Перротта (54) — Пеле (59).

"Рома": Доні, Мексес, Тонетто, Жуан, Перротта (Брігі, 71), Пісарро, Аквілані (Пануччі, 90), де Россі, Жулі (Сисиньо, 66), Вучинич.

"Інтер": Тольдо, Дзанетті (Креспо, 89), Ківу, Максвелл, Сезар (Хіменес, 62), Майкон, Бурдіссо, Вієра, Станкович (Пеле, 46), Суазо, Баллотеллі.

Господарі не могли не скористатися відмінною нагодою помститися "Інтеру" за друге місце в чемпіонаті. Тим більше, що у гостей не змогли взяти участь в матчі дискваліфіковані Матерацці і Круз, а також травмовані Камбіассо, Ривас, Самуель, Кордоба і Ібрагімович. Останній, принісши міланцям титул, знову доліковується в лазареті, щоб бути готовим до Євро. У римлян не було Тотті і Таддеї — теж серйозні втрати, але до їх відсутності можна було вже звикнути. Залишилося додати, що цей фінал був ювілейним, 60-м, а судив його Емідіо Морганті.

"Рома" другий рік поспіль святкує пере-

могу в Кубку Італії. У фінальному матчі другого за рангом італійського турніру команда Лучано Спаллетті з рахунком 2:1 обіграла міланський "Інтер". Фінал проходив в Римі на домашньому стадіоні "Роми". Не дивно, що перший тайм пройшов з великою перевагою господарів поля, які повели в рахунку завдяки точному удару Мексеса. На 54-й хвилині Перротта провів другий гол, який, можливо, був забитий після порушення правил. Пеле, який невдовзі вийшов на заміну, дальнім ударом скоротив відставання в рахунку. Проте "Рома" зуміла втримати перемогу і взяти реванш у "Інтера" за національний чемпіонат. Здобувши перемогу, "Рома" зрівнялася за кількості виграних трофеїв з "Ювентусом" — у обох команд на рахунку по 9 кубків. У "Фіорентині" — шість, у "Інтера" з "Міланом" і "Торіно" — по п'ять.

Кубок Франції

"Ліон" — ПСЖ — 1:0 (0:0).

"Ліон": Купе, Ревейер, Тулалан, Бумсон, Скиллачі, Кьольстрем (Бодмер, 67), Гову (Клер, 127), Жуніньо, Фред (Кейта, 72), Бензема, Гроссо.

ПСЖ: Алонсо, Сеара, Арман, Камара, Бурийон (Соуза, 114), Йеспес, Ротен, Клеман, Паулета (Луюндула, 79), Шантом (Менді, 82), Діане.

Гол: Гову (103).

Сезон-2007-2008 рр. по особливому запам'ятається французькому "Ліону", адже підопічні Алена Перрена вперше в історії зробили так званий "дубль", завоювавши, окрім золотих медалей першості, ще й Кубок країни.

Не можна сказати, що кубкова нагорода далася легко. Чемпіонам країни не вистачило 90-та хвилин, аби довести свою перевагу, — довелося грати у додатковий час. Утім, спочатку про основний час.

Підопічні Алена Перрена активно почали зустріч. Вже на 4-й хвилині міг відзначитися Сідней Гову після непоганого навісу Бензема, проте поцілів в оборонця. Через три хвилини Алонсо парировав небезпечний постріл Жуніньо. Втім, перший по-справжньому голевий момент створили парижани. На 10-й хвилині номінальні гості отримали право на кутовий, після розгришу якого Ка-

ПЕРШИЙ «ДУБЛЬ»

мара ударом головою спрямував м'яча в поперечину. Відповідь ліонців не забарилася: Бензема, зігравши в стінку з Фредом, увірвався до штрафного й завдав удару, але поряд зі стійкою.

Після цього в гри наступило тимчасове затишшя. Проте ненадовго. Спершу Арман змарнував можливість відкрити рахунок прямо з кутового, а потім і Паулета схопився за голову. Незабаром Жуніньо знову да-

вним ударом перевіряв пильність воротаря ПСЖ, але той був наготові. Після закінчення ж півгодини гри ворота дружини Перрена врятував Ревейер, який виніс м'яч з лінії після пострілу Паулеті. У кінці першого тайму португалець знову потурбував Грегорі Купе, проте безуспішно.

Другу половину поєдинку команди почали трохи обережніше. Перший гострий момент був створений лише на 63-й хвилині, коли спершу Йеспес поцілів у поперечину, а потім після удару Камара відмінно зіграв воротар ліонців. Прошло п'ять хвилин, як вже міг вийти вперед чемпіон країни. Матьє Бодмер, отримавши пас від Гову, завдав удару, але Сеара вибив м'яч з лінії воріт.

Основний час не виявив переваги, тому були призначені додаткові півгодини. На початку овертайму переконливий вигляд мали столичні футболісти, але в підсумку успіху добилися підопічні Перрена. На 103-й хвилині Гову замкнув простріл з лівого флангу Бензема.

Парижани кинулися відіграватися, але марно. Більш того, під завісу додаткового часу Бензема мав можливість подвоїти перевагу "левів", проте не зумів переіграти Алонсо.

СКАНВОРД № 114 «ВИЩА ЛІГА»

Фото 2	Фото 1	Фото 1	Фото 1	Фото 2
Оборонець "Блекберна"	"Ле ..."	Клуб вищої ліги	Франц. клуб	Фіналіст ЛЧ-2003/2004
Поразка у шахах	Тренер "Городяна"	Фото 6	Вболівальник Кім Нам	Частина змагань
Партнер Менсі та Ханссона	Фото 8	Хавбек івуарійців на ЧС-2006	Грав за "Алавес" та "Динамо" Москву	Одиниця в Італії Гравець "Поділля"
Польський легіонер ФК "Москва"	Фото 9	Фото 10	Фото 8	Фото 10

Склав Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Український
ФУТБОЛ

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС
60994

Середа, 28 травня
"Мегаспорт"
18.20, 6.00. "Світовий футбол"
21.35. Кубок УЄФА.
"Зеніт" — "Рейнджерс"
0.05. "Мундіаль"

Четвер, 29 травня
УТ-1
15.55. Плажний футбол. Чемпіонат України. ПФС (Севастополь) — БРР (Київ)
"Мегаспорт"
16.30. "Goalissimo"

П'ятниця, 30 травня
УТ-1
15.55. Плажний футбол. Чемпіонат України. "Маріон" (Одеса) — "Майн-шер" (Київ)
"Мегаспорт"
6.00. "Мундіаль"

Субота, 31 травня
УТ-1
12.55. Плажний футбол. Чемпіонат України. Фінал турніру "Гран-прі Київ"
"Мегаспорт"
14.20. "Goalissimo"
19.50. "100 % Динамо"

Неділя, 1 червня
ІСТV
23.40. "Про футбол"
"Україна"
22.20. Футбольний уїк-енд
УТ-1
21.20. "Наш футбол"
"Мегаспорт"
12.20. "100 % Динамо"

Львівське державне училище фізичної культури оголошує
набір учнів 1994—1995 рр.н. на відділення футболу. Вступні іспити відбудуться 1 червня 2008 року. Збір і реєстрація учасників біля гуртожитку училища з 9 до 10 год. Із собою мати спортивну форму, довідку від лікаря про допуск до спортивних випробувань, свідоцтво про народження.
Адреса училища: м. Львів, вул. Княгині Ольги, 1/3.
Контактний телефон: 032-238-27-92.
Львівське училище фізичної культури (колишній спортінтернат) — це центр підготовки спортивного резерву до національних збірних команд України та професійних клубів. У нас навчалися і вдосконалювали свою майстерність А. Баль, В. Рац, О. Лужний, В. Татарчук, О. Яшук, В. Шаран, Д. Чигринський, С. Даниловський, Т. Ярмаш, М. Фещук та багато інших відомих футболістів.

Будь у формі завжди!
Виробничо-торгова фірма "ДЕМОС"
Офіційний дилер фабрики "Winner" Угорщина

- СПОРТФОРМА - футбол, волейбол, баскетбол (індивід. написи, емблеми, логотипи)
- СПОРТКОСТЮМИ, ФУТБОЛКИ
- СПОРТВЗУТТЯ в т.ч. ADIDAS, Winner
- СПОРТИВЕНТАР, ТРЕНАЖЕРИ
- М'ЯЧІ Winner

м.Бровари, вул.Гагаріна, 30 (стадіон "Спартак")
Магазин: т./ф. (04494) 6-57-73, склад: т. 5-30-24
т./ф.: 6-24-12

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить тричі на тиждень (вівторок, середа, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України» Державного управління справами. Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — tu@pressa.kiev.ua
Сайт: www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора
Л.О.МАКСИМЕНКО
О.П.ТРАВЯНКА
(відповідальний за випуск)
Видруковано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025057.
Індекс 60994.

Точка зору авторів публікацій не завжди співпадає з позицією редакції. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори і рекламодавці, за якість друку — друкарня, за доставку газети — пошта. Матеріали, надруковані в газеті «Український футбол», є власністю видавця, захищені міжнародним і українським законодавством і не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове. Ціна вільна. © «Український футбол».